

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ତ୍ରୟମ ଗୀତକା

ଡକ୍ଟର ଗୋବିନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଭଜନ ଗୀତକ

ଡକ୍ଟର ଗୋବିନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ

ଏଥେନା ବୁକ୍ସ

ଭୁବନେଶ୍ୱର- ୨

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଭଜନ ଶତକ

ଲେଖକ : ଡ. ଗୋବିନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ

© ସ୍ୱତ୍ୱ ସଂରକ୍ଷିତ

ପ୍ରକାଶକ : ଏଥେନା ବୁକ୍ସ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨

ଅକ୍ଷରସଜ୍ଜା : ଜି.କେ. ପ୍ରିଣ୍ଟର୍ସ,

ସିଡିଏ - ୬ ମର୍ଦ୍ଦିତ ନଗର, କଟକ,

ଫୋ - ୮୨୪୯୮୧୮୪୧୭

ପ୍ରଚ୍ଛଦ : ଶିଳ୍ପୀ ଶଶିକାନ୍ତ ରାଉତ

ମୁଦ୍ରଣ : ଏଥେନା ବୁକ୍ସ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୨

rkdas.athena@gmail.com

ପ୍ରଥମ ସଂସ୍କରଣ : ୨୦୨୧

ମୂଲ୍ୟ : ଟ. ୧୩୦/-

ISBN : 13 978-93-80824-41-3

ମୁଖବନ୍ଧ

ହୃଦୟର କେଉଁ ଏକ ନିଜୁତ କୋଣରେ ସଦା ପ୍ରତିବିମ୍ବିତ ହେଉଛି ପରମ ଆରାଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱବଂଦିତ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଅନୁପମ ରୂପଲାବଣ୍ୟର ପ୍ରତିଛବି । ଭକ୍ତି ଓ ଭାବର ଅର୍ପୁଣ ସମନ୍ୱୟ ଘଟିଛି ନୀଳାଚଳଧାମରେ । ଏ ମାଟିକୁ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣକଳାମାତ୍ରେ ମିଳାଇଯାଉଛି ଜନ୍ମଜନ୍ମର ରାଶିରାଶି ପାପ ଓ ଭାବସମୁଦ୍ରର ଅନନ୍ତ ବେଳାଭୂମିରେ କୋଟିକୋଟି ଦର୍ଶନାଭିଳାଷୀ ଭକ୍ତଙ୍କର ସମାବେଶ କେବଳ ସେହି ଶ୍ରଦ୍ଧାମୟ, ସ୍ୱପ୍ନମୟ, ବ୍ରହ୍ମମୟ ଭାବର ଠାକୁର ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚରଣକମଳରେ ଭକ୍ତିପୂତ ପ୍ରଣତି ଜଣାଇବା ପାଇଁ । ଚିନ୍ତା ଓ ଚେତନାର ଚୌହଦି ଭିତରେ ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଭକ୍ତମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଭରିଦେଉଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱାସର ଗଭୀର ଆତ୍ମପ୍ରତ୍ୟୟ ଓ ଜୀବନ ଜିଇଁବାର ମହାମନ୍ତ୍ର । ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ ଏମିତି ଠାକୁର ବିପଦରେ ଭକ୍ତର ଡାକ ତାଙ୍କ କାନରେ ବାଜେ । କାନ ନଥାଇ ସିଏ ଶୁଣିପାରନ୍ତି । ପାଦ ନ ଥାଇ ସିଏ ବୁଲୁଥା'ନ୍ତି ସଚରାଚର, ହାତ ନଥାଇ ସେ ଅଜାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତି ଅଭୟ ଓ ପଲକ ପଡୁନଥିବା ଚକାଆଖିରେ ସେ ବିଶ୍ୱ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡକୁ ଦେଖିପାରନ୍ତି । ସେ ଭାବର ଠାକୁର ସର୍ବନିୟନ୍ତା, ସର୍ବଶକ୍ତିମାନ ।

ମୋ ଚାକିରି ଜୀବନର ଶେଷ ଛଅବର୍ଷ କଟିଛି ପୁରୀରେ । ରୁଚିନବଂଧା କର୍ମ, ଜଂଜାଳମୟ ଜୀବନ ଭିତରେ ସମୟ ବାହାରକରି ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଟିକେ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ମନଟା ଚଳଚଂଚଳ ହୋଇଉଠେ । ଦର୍ଶନ କରିସାରିବା ପରେ ମନରେ ଥିବା ଅନେକ ଦିନର ସ୍ୱପ୍ନ ବାସ୍ତବତାର ରୂପ ନିଏ । ମାନସିକ ଶାନ୍ତି, ସଦ୍ଭାବନା

ଶୁଦ୍ଧକରେ ଅନ୍ତଃକରଣକୁ ଓ ଜଗନ୍ନାଥମୟ ହୋଇଯାଏ ସାରା ପରିବେଶ । ଅବସର
 ନେବାର କିଛିବର୍ଷ ପରେ ମନକୁ ଆନ୍ଦୋଳିତ କଲା ସେଇ ଜଗତର ନାଥ ପ୍ରଭୁ
 ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କିଛି ଗାୟନୋପଯୋଗୀ ଭଜନ ରଚନା କରିବା
 ପାଇଁ । ଲେଖୁଲେଖୁ ଶହେଟି ଭଜନ ଲେଖି ହୋଇଗଲା । କରୋନା ମହାମାରୀ
 ସମୟରେ ଗୃହବନ୍ଦୀ ଭାବରେ ସମୟ କାଟୁଥିଲା ବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଭକ୍ତି ନିବେଦନ
 ସକାଶେ ଏହି ଭଜନଗୁଡ଼ିକ ରଚନା କରିଛି । ପାଠକମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଆଦୃତ
 ହେଲେ ଶ୍ରମ ସାର୍ଥକ ହେଲା ବୋଲି ଜାଣିବି ।

ମୋ ପରିବାରର ସମସ୍ତ ସଦସ୍ୟ ମୋତେ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ଉତ୍ସାହିତ
 କରିଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଛି । ବିଶେଷକରି ମୋର ଦୁଇଟି
 ଛୋଟଛୋଟ ନାତି, ନାତୁଣୀ ଗିରିଲ୍ ଓ ବାନୀଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିବାରେ
 ବାଧକ ସାଜିନି ବରଂ ପ୍ରେରଣା ଯୋଗାଇଛି । ସେମାନଙ୍କୁ ମୋର ଅନ୍ତରର ଅଜସ୍ର
 ଆଶୀର୍ବାଦ । ପରିଶେଷରେ ଏଥେନା ବୁକ୍ସର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରାଜକିଶୋର ଦାସ ପୁସ୍ତକ
 ପ୍ରକାଶନର ଦାୟିତ୍ବ ନେଇ ପୁସ୍ତକକୁ ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ରୂପ ଦେଇଥିବାରୁ ତାଙ୍କୁ
 ଆନ୍ତରିକ ଧନ୍ୟବାଦ ଜଣାଉଛି ।

ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ନିକଟରେ ମୋର ଭକ୍ତି ନୈବେଦ୍ୟ ଅର୍ପଣ କରି
 ରହୁଛି ।

॥ ଜୟ ଜଗନ୍ନାଥ ॥

ଦୋଳ ପୂର୍ଣ୍ଣିମା

ତା ୨୯.୧.୨୦୨୧

ଗୋବିନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ

ଇଚ୍ଛାମୟ ହେ ! ତମ ଇଚ୍ଛାରେ ଚାଲିଛି ଏ ଜଗତ
ଏଇ ସଂସାରେ ସଭିଏଁ ଆତଜାତ ।୦।

ଜଗତର ଈଶ ଆହେ ଜଗଦୀଶ
ତୁମେ ତ ଆରମ୍ଭ ତୁମେ ଇ ତ ଶେଷ
ଜୀବନ ଯାତ୍ରାର ପ୍ରତିଟି ପାହାଚ
ପରେ ଯେବେ ହୁଏ ମନେ ଦେବୋପାନ୍ତ
ନିଃଶବ୍ଦରେ ତୁମେ ହାତଧରି ମୋର
ଆଗକୁ ଦେଖାଅ ଚାଲିବାର ପଥ ।୧।

ଯେତେ ଦୁଃଖ ଆସେ ଯେତେକ ଯାତନା
ସବୁ ଖାଲି ମୋର ଭାଗ୍ୟ ବିଡ଼ମ୍ବନା
ତୁମ ପରଶରେ ସବୁ ହୁଏ ଲୀନ
ଏ ଧରଣୀ ହୁଏ ଖାଲି ପାପ ଶୂନ୍ୟ
ଭକତି ଟିକିଏ ଘେନାକର ମୋର
ପୂର୍ଣ୍ଣକର ପ୍ରଭୁ ମୋର ମନୋରଥ ।୨।

ଭାବମୟ ହରି ଭାବ ଲଗାଇଲ କାହିଁ
ଛୁଇଁବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ହାତ ପାଉନାହିଁ ।୦।

ଜାତି ଜାତି ଫୁଲ ଫୁଟେ ତୁମରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶେ
ମାଳ ମାଳ ମେଘ ଦିଶେ ସୁନ୍ଦର ଆକାଶେ
ଧାରଧାର ଲୁହ ବହେ ଖାଲି କାନ୍ଦିକାନ୍ଦି
ଆସ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ମୋ ଅନ୍ତର ଭେଦି
ଯେତେ ଖାକିଲେ ବି କାହିଁକି ଶୁଣୁନ
ଯାଉଛ ମୋ'ଠୁ ଦୂରେଇ ।୧।

ତୁମେ ତ ଜାଣିଛ କେତେ ପାପ ମୁଁ କରିଛି
ତୁମେ ତ ଦେଖିଛ କେତେ ଦୁଃଖ ମୁଁ ସହିଛି
ଟିକିଏ କରୁଣା ପାଇଁ ରହିଛି ଅନାଇ
ଦୋଷାଦୋଷ କ୍ଷମାକର ହେ ଜଗତ ସାଇଁ
ଆହେ କ୍ଷମାନିଧି କରୁଣା ବାରିଧି
ମୋ ଡାକ କି ଶୁଣୁନାହିଁ ।୨।

ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଭଞ୍ଜନ ଆହେ ଭକତର ସଖା
ମାନସ ରଞ୍ଜନ ପ୍ରଭୁ ଦିଅ ତୁମ ଦେଖା
ଶୁଭୁନାହିଁ ମୋର ତାକ ହେଉଛ କାହିଁ ବିମୁଖ
ଦୁଃଖେ ଗଲି ଅନୁସରି ସବୁ କଷ୍ଟ ସହି ସହିକା । ୦ ।

କାମ କ୍ରୋଧ ଲୋଭ ମୋହ କରେ କବଳିତ
ଜୀବନର ପଥ କଲ କାହିଁ କଷ୍ଟକିତ
ତାକି ତାକି ଗଲି ସରି ଆହେ ଗୋଲୋକବିହାରୀ
ପୁଲକ ପସରା ତୁମ ଖୋଲିଦିଅ ହସିହସିକା । ୧ ।

ଦେହରେ ମୋ ଶକ୍ତି ଦିଅ ଅନ୍ତରେ ଭକତି
ଓଠରେ ମୋହର ହସ ଦିଅ ଲଭେ ମୁଁହିଁ ଶାନ୍ତି
ଧନ୍ୟ ହେବ ଏ ଜୀବନ ଦେଖା ତୁମ ପାଇ ପାଇକା । ୨ ।

ଜାଣିଛ କି ବଂଧୁ ଜାଣିଛ କି ?

ସେ ଚକା ଆଖିକୁ ଜାଣିଛ କି ? ।୦।

ସତ୍ୟ, ଶାନ୍ତି, ଦୟା, କ୍ଷମାର ଭଣ୍ଡାର

ଭରିଦିଅ ହୃଦେ ଆନନ୍ଦ ଅପାର

ଝରିଯାଏ କଣ୍ଠ କରୁଣାର ଝର

ସବୁଠାରେ ଶୁଭେ ତୁମ୍ଭ କଣ୍ଠସ୍ଵର

ତୁମେ ମୋ ଆଶରା ସ୍ନେହର ପସରା

ମୋ ପାଇଁ କେବେ ଖୋଲିଛ କି ? ।୧।

ତୁମ ନାମ ଧରି ବିତାଉଛି ଦିନ

ତୁମ ଗୁଣ ଗାଇ ଯାଉ ଏ ଜୀବନ

ତୁମେ ଅବତରୀ ଏଇ ଧରା ଧାମେ

ବିଭୋର ଏ ମନ ତୁମ ନାମ ପ୍ରେମେ

ସବୁ ତ ଜାଣିଛ ନିରବ ରହୁଛ

କାହିଁକି ମୋତେ କହିବ କି ? ।୨।

ନିଜର ରୂପର ତୁମେ ନିଜେ ରୂପକାର
ଚକାଚକା ଦୁଇଆଖି ହେ କଳାଠାକୁର ।୦।

ବିଚିତ୍ର ତୁମର ଲୀଳା
ପାଏ ନାହିଁ ତା'ର ଆଦି ଅନ୍ତ
ସର୍ବମୟ କର୍ତ୍ତା ତୁମେ
ଜୀବନର ଅନାଦି ଅନନ୍ତ
ମାୟାରେ ମୋହିତ କର ଆହେ ନିରାକାର ।୧।

ଦିନ ମୋର ବିତିଯାଏ
ତୁମ ପ୍ରେମେ ନାରୁଥାଏ ମନ
ନିରାଶ କରନା ମୋତେ
ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ ପତିତ ପାବନ
ବାରେ ଶୁଣ ମୋ ଗୁହାରି, ବ୍ୟଥା, ହାହାକାର ।୨।

କାଳିଆ ସୁନା !

ଏଡ଼ିକି କୃପଣ ତୁହି, କୃପା ଚିକେ ଦେଲୁ ନାହିଁ
ଯେତେ ବୁଝାଇଲେ କାହିଁ ଏ ମନ ବୁଝେନା । ୦ ।

ନନ୍ଦିଘୋଷ ରଥେ ବିଜେ ମୋହନ ମୁରତି
ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ କରୁ ଲୀଳା ହେ ଜଗତ ପତି
ଚକା ଆଖିରେ ଦେଖୁଛୁ ଚଉଦ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ
ମାଳ ମାଳ ଭକ୍ତ ଆସି ହୋଇଛନ୍ତି ରୁଷ୍ଟ
ଯେତେ ଦେଖୁଥିଲେ ନୁଆ ନୁଆ ଦିଶୁ
ପେଟ ପୂରେନା । ୧ ।

ଯେ ଦେଖୁଛି ତୋର ଭୁବନ ମୋହନ ବେଶ
ତା' ଅନ୍ତରୁ ଦୂରେଇଛି କାଳିମା କଳୁଷ
ପବିତ୍ର ହୋଇଛି ତା'ର ନୟନ ଯୁଗଳ
ତା' ଲୁହରେ ବଂଧା ତୋର କୃପା ଜଳଜଳ
ବରଷକେ ଥରେ ରଥ ଯାତରାକୁ
ଭୁଲି ହୁଏନା । ୨ ।

କେଉଁ ନାମ ଧରି ଡାକିବି ତୁମକୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥ
କେଉଁ ବାଟ ଦେଇ ଚାଲିବି ଆଗକୁ ଦେଖାଅ ପଥ ।୦।

ଚାଲୁଚାଲୁ ଝୁଟିଲେ ପଡ଼ିଲେ
କେହି କରିବେନି ଆହା
ଦୁଃଖ ଶୋକ ଭରା ଏ ଜୀବନେ
ତୁମେ ହିଁ କେବଳ ସାହା
ସରିଆସେ ଦିନ ଆହେ ଭଗବାନ
କେମିତି ଚଳିବ ଶରୀର ରଥ ।୧।

ଆଶା ଓ ଆଶଙ୍କା ଭିତରେ ମୁଁ
ହୁଏ ଖାଲି କଳବଲ
ଜାଣି ମୁଁ ପାରେନି କାହିଁକି ବା
କିଏ ଭଲ କିଏ ଭେଲ
କେଡ଼େ ହାନିମାନ ଜୀବନ ମୋହର
କରିଛ କାହିଁକି ଜଗତ ନାଥ ।୨।

କେଉଁ ମାୟା ଲଗାଇଛ ମାୟାଧର
ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦେଉଛ କାହିଁ ଲଗାତର ।୦।

ଜୀବନେ ଅର୍ଜିଛି ଯେତେ ପୁଣ୍ୟ ଆଉ ଯେତେ ପାପ
ସେସବୁ ତୁମ୍ଭରି ଆଶୀର୍ବାଦ କିବା ଅଭିଶାପ
ଏଡ଼ିକି ଅଧମ ଜାଣି ମୁଁ ପାରୁନି କ୍ଷମାକର
ଯେତେ ଯାହା ମୋର ଅଭିଳାଷ ତାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣକର
ସବୁ ଜାଣିଶୁଣି କାହିଁକି କେଜାଣି
ଦୁଃଖରେ କରୁଛ ଜରଜର ।୧।

ତୁମ ନାମ ଗାଇ କେତେ ରକ୍ଷିମୁନି ଆନନ୍ଦିତ
ତୁମ୍ଭରି ଚରଣେ ଭକ୍ତି ଅର୍ଘ୍ୟ ଜାଳି ସମର୍ପିତ
କାହିଁକି ନିଷ୍ଠୁର ମୋ ପାଇଁ ହେଉଛ ଚକାଆଖୁ
କାହିଁକି ଛଳିଆ ଏଡ଼େ କପଟିଆ କହିବକି
ତୁମେ ତ ଜୀବନ ତୁମେ ତ ଜୀବିକା ତୁମେ ହିଁ
ଦୟାର ପାରାବାର ।୨।

ଅଶ୍ୱଳ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପତି ବହିଃଶ୍ଚ ନାମ
ପ୍ରାଣଠାରୁ ପ୍ରିୟ ମୋର ହେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ।୦।

ଘାସଠୁ ନରମ ତୁମେ ଫୁଲଠୁ କୋମଳ
ଜଳଠୁ ତରଳ ତୁମେ ବାୟୁ ସୁଶୀତଳ
ଜ୍ଞାନଠୁ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ତୁମେ ମନଠୁ ଚଞ୍ଚଳ
ଜନ୍ମଠୁ ଜୀବନ୍ତ ତୁମେ ମୃତ୍ୟୁ ମହାକାଳ
ସବୁ ଆତୟାତ ତୁମରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶେ ଦୟାମୟ ଆତ୍ମାରାମ ।୧।

ବୋଲାଉଛ ତୁମେ ପରା ଜଗତକରତା
ଆହେ ଆତ୍ମଧାମ ଦିଅ ବିଶ୍ୱର ବାରତା
ଅଜ୍ଞାନ ତିମିର ଘେରା ସସାଗରା ଧରା
ଖୋଜୁଛି ମୁକ୍ତିର ମାର୍ଗ ଆଲୋକରେ ଭରା
ଅଗତିର ଗତି ତୁମେ ଅଶେଷର ଶେଷ ଆହେ ସର୍ବନାମ ।୨।

ହରିଆ ଠାକୁର ତୁହି କି ମନ୍ତର ଜାଣୁ
ତାକିହାକି ଭକତଙ୍କୁ ତୋ ପାଖକୁ ଆଣୁ ।୦।

ଅମୃତ ଝରଇ ହୃଦୁ ତୋ ନାମ ଧରିଲେ
ଆପଦ ବିପଦ ଚଳେ ତୋତେ ଡାକିଦେଲେ
ଭଜିଭଜି ତୋର ନାମ ଆରତନାଶନ
ଏ ଅଧମ ଜୀବ ଧାଉଁ ତୋର ଶ୍ରୀଚରଣ
ଆରତେ ବସିଛି ତାହିଁ ତୋର ଦରଶନ ପାଇଁ
ଦିନ ଗଣୁଗଣୁ ।୧।

ତୋ ସେବାରେ ଦିନ ଯାଉ ଏତିକି ମାଗୁଣି
ଅଜଣା ହେଉଛୁ କାହିଁ ସବୁ ଜାଣିଶୁଣି
ପତିତ ପାବନ ବାନା ଉଡୁଛି ତୋହରି
ଶୁଣୁନାହୁଁ କାହିଁକିରେ ଏ ଦାନ ଗୁହାରି
ମନ ମୋ ମୋହିଲୁ କି ମାୟାରେ ଏ ଜୀବ ଯାଉ ତୋ
ନାମ ଶୁଣୁଶୁଣୁ ।୨।

ଦେଖାଅ ପ୍ରଭୁ ତୁମର ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ରୂପ
ଧୋଇଯାଉ ଯେତେସବୁ କରିଥିବା ପାପ । ୦ ।

କାହାକୁ କହିବି ଦୁଃଖ
ହେ ମୋର କଳାଶ୍ରୀମୁଖ
ତୁମରି ଦର୍ଶନେ ଯେତେ
ଦୁଃଖ ସବୁ ହୁଏ ସୁଖ
ଜୀବନରୁ ହଟିଯାଏ ଧାରେଧାରେ
ସବୁ ଅଭିଶାପ । ୧ ।

ତୁମରି ପାଖରେ ମୋର
ଏତିକି କରେ ମାରୁଣି
ସବୁ ଅଳି ଶ୍ରୀଛାମୁରେ
କରିଛି ମୁଁ ଜାଣିଜାଣି
ତୁମ ନାମ ଜପିଜପି ଲିଭିଯାଉ
ଜୀବନ ପ୍ରଦୀପ । ୨ ।

ଆସ୍ତ୍ରାଳାଏ ଭକ୍ତି ରଖୁଅଛି ପ୍ରଭୁ
 ତୁମକୁ ପୂଜିବା ପାଇଁ
 ଦରଶନ ଟିକେ ମାଗୁଅଛି ମୁହିଁ
 ଧନଜନ ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ । ୦ ।

ରତନ ବେଦୀରେ ରତ୍ନ ସିଂହାସନେ
 ବସିଅଛ ପ୍ରଭୁ କାହିଁକି ମଉନେ
 ଡାକିଡାକି ମୋର ତଣ୍ଡିଯାଏ ଶୁଖି
 ଧାରଧାର ଲୁହ ପାରୁନକି ଦେଖି
 କେତେ ଯେ କରିବି ପୂଜାପାଠ ଆଉ
 ଥରେ ଦିଅ ମୋତେ କହି । ୧ ।

ବାଇଶି ପାହାଚ ଉପରେ ବସିଛି
 ନୀଳଚକ୍ର ନେତ ଅନାଇ ଦେଖୁଛି
 ଶୁଭୁଛି ସବୁଠି ତୁମ ନାମ ଗାନ
 ଭେଦିଯାଏ ସାରା ଗଗନ ପବନ
 ଯୁଆଡ଼େ ଚାହୁଁଛି ସବୁଆଡ଼େ ଖାଲି
 ତୁମ ଶ୍ରୀମୁଖ ଦିଶଇ । ୨ ।

ବଡ଼ ଦେଉଳେ ବସିଛ ବଡ଼ଠାକୁର
ଜାଣିପାରୁଛ ସହଜେ ଭକ୍ତ ଅନ୍ତର । ୦ ।

ସବୁ ପାପ ଯାଏ ଧୋଇ
ତୁମ ଦରଶନେ
ସବୁ ରାତି ଯାଏ ପାହି
ତୁମ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନେ
ଅସରାଏ କୃପାକାରି ଜାଳିଦିଅ ହେ ମୁରଲୀଧର । ୧ ।

ଜୀବନର ରତି ମୋର
ଆହା କି ଜଟିଳ
କେବେ ତା'ର ଇତି ହେବ
ଆସିବ ସେ କାଳ
ନୀଳଚକ୍ରେ ଚାହିଁ ଚାହିଁ ଚାଲିଯାଉ ଏ ଜୀବନ ମୋର । ୨ ।

କୋଟି କୋଟି ତୀର୍ଥ ଲୁଟିକି ରହିଛି
 ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ରେଣୁ ହୋଇ
 କେତେ କେତେ ପାପୀ ମୁକତି ଲାଭନ୍ତି
 ସେ ରେଣୁକୁ ଛୁଇଁଦେଇ ।୦।

ବାଇଶି ପାହାଚ ପରେ ଘଡ଼ିଏ ବସିଲେ
 ଭୋକ ଶୋଷ ଲାଗେ ନାହିଁ କିଛି ନ ଖାଇଲେ
 ଗରୁଡ଼ ସ୍ତମ୍ଭ ପଛରେ ନିରେଖୁ ଚାହିଁଲେ
 ଶ୍ରୀମୁଖ ଦିଶେ ତୁମ୍ଭର ହାତ ଟେକି ଦେଲେ
 ଧନ୍ୟ ତୁମ ଚକା ଆଖି ମନ ମୋର ଯାଏ ଲାଖି
 ସରଗର ସୁଖ ପାଇ ।୧।

ତୁମର ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରଭୁ କେଡ଼େ ମଧୁମୟ
 ତୁମ ଦରଶନେ ମିଳେ କେତେ ଯେ ଅଭୟ
 ଶରଧାବାଲିରେ ଥରେ ଗଢ଼ିଯାଏ ଯିଏ
 ତା' ଦେହରୁ ସବୁ ପାପ ଧୋଇ ହୋଇଯାଏ
 ଗଗନ ପବନ ସୁରଭିତ କରି ପ୍ରଭୁ ତୁମେ
 ଆସ ସରଗୁ ଓହ୍ଲାଇ ।୨।

କଳାମେଘ ସମ ଦଶୁଅଛ ସତେ ତୁମେ କାଳିଆ
ରଙ୍ଗ ଅଧରରେ ଦିଶିବି ସୁନ୍ଦର ନାଳାଚଳିଆ ।୦।

ଠକି ଚାଲିଥିବ କେତେ ଦିନ ଆଉ କହିବକି
ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ତୁମ ଠିଆ ହୋଇଅଛି ଦେଖୁନ କି
ହୃଦୟେ ରଖୁଛି କେତେ ଯେ ଯାତନା ସାଜତିକି
ଗୋଟିଗୋଟି କରି ସବୁ ଜଣାଇବି ହାତଟେକି
ନିଦର ପହଡ଼ ଭାଙ୍ଗି ଉଠ ପ୍ରଭୁ ଚକାଆଖି

ଡାକିଡାକି ଗଲିସରି, ତୁମେ ସତେ କେଡ଼େ ଛଳିଆ ।୧।

କେତେ ଯେ ସୁନ୍ଦର ତୁମ ନାଳାଚଳଧାମ
ତା' ଭିତରେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର କେଡ଼େ ମନୋରମ
ରତ୍ନସିଂହାସନ ତୁମ ସ୍ୱର୍ଗର ନନ୍ଦନବନ
ଆନନ୍ଦବଜାର ଅନ୍ନ ତୁମ ଅମୃତ ସମାନ
ସେ ଅବତ୍ତା ଅନ୍ନ ପାଇ କେଡ଼େ ଧନ୍ୟ ହେବି ମୁହିଁ
ସବୁ ଜାଣି ମଉନ କିଂପା ପଞ୍ଚୁ କେଡ଼େ କପଟିଆ ।୨।

କେଡ଼େ କପଟିଆ ପ୍ରଭୁ କେଡ଼ିକି ଛଳିଆ
ମଣିଷ ଗଡ଼ିଛ ଏଠି ଭଳିକି ଭଳିଆ ।୦।

ଏ ଜୀବନ ଧନ୍ୟ ହେବ ତୁମ ମୁଖ ଚାହିଁ
ତୁମ ନାମ ଗାଉଥିବି ଦିନରାତି ମୁହିଁ
ମଣିମା ମଣିମା ତାକ ଚାରିଆଡ଼େ ଶୁଭେ
କୃପାସିନ୍ଧୁ କୃପାକର ତାକଡ଼ି ସରବେ
ତୁମ ଅପରୂପ ଛବି ଦେଖୁ ମୁହିଁ ଧନ୍ୟ ହେବି
ଆହେ ମୋର ଗଳାମାଳିଆ ।୧।

ପିଣ୍ଡରେ ପ୍ରାଣ ମୋର ତୁଣ୍ଡେ ତୁମ ନାମ
କାହିଁଗଲ ପ୍ରାଣପ୍ରିୟ ଆହେ ସର୍ବନାମ
ବଞ୍ଚିତ କରନି ମୋତେ ତୁମ କରୁଣାରୁ
ଅନ୍ତର କରନି ମୋତେ ତୁମରି ସେବାରୁ
କରବଲ୍ୟ କଣିକାରୁ କାଣିଚାଏ ଦିଅ ମୋତେ
ନୀଳବ୍ରହ୍ମ ନୀଳାଚଳିଆ ।୨।

ଏ ପିଣ୍ଡରେ ବ୍ରହ୍ମମୟ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଦିଶଇ
ଏ ତୁଣ୍ଡରେ ତୁମ ନାମ ଘୋଷି ହେଉଥାଇ ।୦।

ମାୟାଜାଲେ ଆବୋରିଛ ସାରା ସଂସାରକୁ
କେତେ କେତେ ରକ୍ଷିମୁନି ମନ ଜାଣିବାକୁ
ଭକ୍ତର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରଭୁ କାହିଁପାଇଁ କର
କୁହ ପ୍ରଭୁ କିଏ ନିଜ କିଏ ପୁଣି ପର
କରୁଣାର ଅବତାର ଆହେ ଚକ୍ରଧର

ଚକ୍ର ଉଦ୍‌ହାତରେ ଭକତଙ୍କୁ ତୁମ ରଖୁଛ ଘୋଡ଼ାଇ ।୧।

ଏ ଘଟକୁ ମୋର ଆସ ନିମିଷକ ପାଇଁ
ମୋହଗ୍ରସ୍ତ ମନ ମୋର ମୁକ୍ତି ଖୋଜୁଥାଇ
କାମନା ବାସନା ଯେତେ ମୋଠାରୁ ଛଡ଼ାଇ
ତୁମ ପଦେ ଆଶ୍ରା ଦିଅ ଆହେ ଭାବଗ୍ରାହୀ
ଦୟାର ସାଗର ପ୍ରଭୁ ନହୁଅ ନଷ୍ଟର

ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ତୁମ ରେଣୁ କରିଥାଅ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ।୨।

ଚକାଚକା ଆଖି ବୋଲି ତୁମେ ଚକା ଆଖି
ଆଖି ମୋ ପବିତ୍ର ହେଲା ସେ ରୂପକୁ ଦେଖି । ୦ ।

ଶିଶୁର ଦରୋଟି ହସ ଫୁଟନ୍ତା ଫୁଲର ବାସ
କଅଁଳ ଘାସର ସ୍ବର୍ଣ୍ଣ ଉପରେ ନୀଳ ଆକାଶ
ଜଳରେ ଭରିଛି ପ୍ରାଣ ମନଟି ଅଟେ ଚଂଚଳ
ସମୀର ବହେ ଶୀତଳ ଝରଣାର ସ୍ବଚ୍ଛଜଳ
ସବୁ ତ ତୁମରି ସ୍ବର୍ଣ୍ଣ ଆକର୍ଷି ନେଉଛି ଆଖି । ୧ ।

ଦିନରାତି ହୁଏ ଏଠି ଖାଲି ତୁମରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶେ
ଯେଣିକି ଚାହିଁଲେ ସେଣେ ତୁମ ଶ୍ରୀମୁଖଟି ଦିଶେ
କାହାକୁ କରୁଛ ଦୟା କା' ଠାରେ କରୁଛ ମାୟା
କାହାକୁ କର ପରୀକ୍ଷା କାହାକୁ କରୁଛ ରକ୍ଷା
ଯାହାବି କରୁଛ ତୁମେ ଅନ୍ତରେ କପଟ ରଖି । ୨ ।

ଚାଲିଯିବା ନୀଳାଚଳକୁ
ଦର୍ଶନ କରିବା ସେହି ଦାରୁବ୍ରହ୍ମକୁ ।୦।

ଶବ୍ଦ ଆସେ ନିଃଶବ୍ଦରେ ଦେହ ମନ ଶିହରାଇ
ସେ ଶବ୍ଦର ଦିଗବାରି ତୁମକୁ ମୁଁ ଖୋଜୁଥାଇ
ଶରଧାବାଲିରେ ପାଦ ରଖିଦେଲେ ଥରେ ମୁହିଁ
ପ୍ରତିଟି ରେଣୁରେ ପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ ମୁଁ ଦେଖୁଥାଇ
ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ରହି ଏ ମନ ତାହୁଁଛି ଖାଲି
ତୁମ ଶ୍ରୀମୁଖକୁ ।୧।

ଭାବକୁ ନିକଟ ହୁଅ ଅଭାବେ ଦୂରେଇ ଯାଅ
ଅନାଥର ନାଥ ହୋଇ ସ୍ନେହରେ କୋଳେଇ ନିଅ
ତୁମ ଯଶଗୀତି ଗାଇବାକୁ ଦିଅ ମୋତେ ଶକ୍ତି
ତୁମ ନାଁ ତୁଣ୍ଡେ ଧରିବାକୁ ଅନ୍ତରେ ଦିଅ ଭକ୍ତି
ସବୁ ଦୁଃଖ ମୋର ତାଲିଯାଏ, ଚାହିଁଦେଲେ ତୁମ
ଜଳା ବଦନକୁ ।୨।

କୃପାସିନ୍ଧୁ ହେ ! ତୁମେ କୃପାସାଗର
ତାରିଲେ ତାରିବ ମାରିଲେ ମାରିବ
ତୁମ ଛଡ଼ା ସାହା କେହି ନାହିଁ ମୋହର । ୦ ।

ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ଠିଆ ହୋଇ ଚାହିଁଦେଲେ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର
ଚାରିଆଡ଼େ ଦିଶୁଥାଏ ତୁମ ଶ୍ରୀମୁଖ ସୁନ୍ଦର
ପତିତପାବନ ବାନା ଉଡୁଥାଏ ଫରଫର
ବାଇଶି ପାହାଚେ ମିଳିଯାଏ ସୁଖ ସରଗର
ବଂଚିତ କରନ୍ତି ପ୍ରଭୁ ମଣିମା ଡାକରୁ, କରନ୍ତି ସେବାରୁ ଅନ୍ତର । ୧ ।

କେଡ଼େ ସୁଆଦିଆ ସତେ ତୁମର ଅବତ୍ତା ଅନ୍ନ
ଯାହାକୁ ଚିକିଏ ମିଳେ ସିଏ କେଡ଼େ ଭାଗ୍ୟବାନ
ରଂଗ ଅଧରର ହସେ ମନ ମୋର ଯାଏ ଲାଖୁ
ମାୟାରେ ମୋହିତ କର କଳାକଳା ଚକାଆଖୁ
ଯେତେ ଶୀଘ୍ର ପାର ଶେଷ କର ଖେଳ, ବଡ଼ଦେଉଳର ବଡ଼ ଠାକୁର । ୨ ।

ଆହେ ଜଗନ୍ନାଥ ! ଟିକିଏ ନିରେଖୁ ଦେଖ
 ଡାକିଡାକି ତଷି ପଡ଼ି ତ ଗଲାଣି
 ତୁମ ଭୁଜ ତଳେ ମୋତେ ରଖ ।୦।

ବଡ଼ ଅଝଟିଆ ଏ ମନ କାଳିଆ
 ମାନୁନାହିଁ ମୋତେ ବଡ଼ ଦଗାଦିଆ
 କେମିତି ଡାକିଲେ ଶୁଣିବ ମୋ କଥା
 ଅନ୍ତରରୁ ନେବ ଯେତେ ସବୁ ବ୍ୟଥା
 ଯେତେ ସ୍ୱପ୍ନ ସବୁ ସାକାର କରିବ ହରିବ ଦାରୁଣ ଦୁଃଖ ।୧।

ଜୀବନଦୀପ ମୋ ଲିଭିଆସିଲାଣି
 ଡାକିଡାକି ମୋର ତଷି ଶୁଖିଲାଣି
 ଜଣାଏ ତୁମକୁ ମୋ ଦୁଃଖ ଗୁହାରି
 ଚାଲୁଛି ମୁଁ ତୁମ ପଥ ଅନୁସରି
 କେବେ ଦେଖାଦେବ ମୋ ଦୁଃଖ ହରିବ କୁହହେ ପଙ୍କଜମୁଖ ।୨।

ମହାବାହୁ, ଆହେ ମହାବାହୁ !
 ନେଇଯାଅ ତୁମ ପାଶେ ପ୍ରଭୁ
 ହାତଗୋଡ଼ ଚଳୁ ଥାଉଥାଉ ।୦।

ଯେତେ ଦୁଃଖ ଆଉ ଯାତନା ଦେଇଛି
 ସବୁ ତ ସହି ନେଇଛି
 ଯେତେ ଯେତେ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜିଛି ଜୀବନେ
 ସବୁକୁ ତୁଚ୍ଛ କରିଛି
 ତୁମେ ତ ଇଶ୍ବର ଏ ସାରା ବିଶ୍ବର ଦେଖାଦିଅ ଟିକେ
 ଜୀବ ଯାଉଯାଉ ।୧।

କେଡ଼େ ଅନୁଭବୀ ଠାକୁର ତୁମେ ଯେ
 ଜାଣିପାରି କର ହୃଦୟରେ ବିଜେ
 ତୁମେ ଗତି ପୁଣି ପ୍ରଗତିର ପଥେ
 ସଦା ଦେଖାଦିଅ ଆପଦେ ବିପଦେ
 ତୁମରି ସେବାରେ ବିତାଏ ମୁଁ ଦିନ ଏ ଭବ ସାଗର
 ପାରି ହେଉହେଉ ।୨।

ଏ ଜୀବନ ଥିବାଯାଏ ପୂଜୁଥିବି ତୁମକୁ
ପ୍ରାଣଭରି ଝୁରୁଥିବି ବଳିଆର ଭୁଜକୁ । ୦ ।

ଅନନ୍ତଲୀଳା ତୁମର ଆହେ ଚକାଡୋଳା
ଶାନ୍ତି ଭକ୍ତି ମୁକ୍ତି ଦିଅ ଆଞ୍ଜୁଳା ଆଞ୍ଜୁଳା
ରହସ୍ୟ ଘେରରେ ଅଛି ହଟିଆ ଠାକୁର
କଳବଳ ହୁଏ ଆଜି ପରାଣ ମୋହର
ଦିବ୍ୟ ଭୋଜନ ବି ନରୁଚକ ମୋତେ
ମନ ଚାହିଁଅଛି ତୁମ ଅବତ୍ତା ଅନ୍ନକୁ । ୧ ।

ପାପୀ ତାକୁଛି ତୁମକୁ ତପା ବି ତାକୁଛି
କାହାକୁ ଦିଅ ଅଭୟ କିଏ ବି ମରୁଛି
ତୁମ ଯଶକୀର୍ତ୍ତି ରହିଛି କାଳକାଳକୁ
ଦୟାକର ବାରେ ପ୍ରଭୁ ଏହି ଅଧମକୁ
ଦିନଦିନ ଧରି ଚାହିଁ ବସିଛି ମୁଁ
ତୁମ ସେନେହ ଶରଧା ଚିକେ ପାଇବାକୁ । ୨ ।

ଦିଅ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ତୁମ ଦରଶନ
ହରିନିଅ ସବୁ ଦୁଃଖ ଆରତ ନାଶନ ।୦।

ଆବିଳତା ନାହିଁ କିଛି ଭକ୍ତର ଡାକରେ
କରିଛି ଅପେକ୍ଷା ପ୍ରଭୁ କେତେ ଭରସାରେ
ତାକୁଛି ଧୈର୍ଯ୍ୟର ସହ ଅନ୍ତର ଭିତରେ
ଦୟାର ସାଗର ତୁମେ ବଂଧୁ ବିପଦରେ
ତବ ପ୍ରାଣେ ପ୍ରାଣ ମୋର ମିଶିଯାଉ
ଆହେ ପ୍ରଭୁ ପତିତପାବନ ।୧।

ତୁମରି ଆଶିଷ ହେଉ ଜୀବନର ବ୍ରତ
ଦେଖାଅ ତୁମେ ହେ ପ୍ରଭୁ ମୁକତିର ପଥ
ମିଳନ ନ ଦିଅ ପଛେ ବିରହ ନ ଦିଅ
ସୁଖରେ ଅବା ଦୁଃଖରେ ତୁମେ ଦେଖାଦିଅ
ଜୀବ ଯିବାବେଳେ ମରଣ କାଳରେ
ଦେବ ଟିକେ ତୁମ ଦରଶନ ।୨।

କି ଲାଭ ମିଳିଲା ମୋତେ ତୁମପରି ପ୍ରଭୁ ପାଇ
ତାକିତାକି ଅକିଗଲି ଦେଖା ତ ମିଳିଲା ନାହିଁ । ୦ ।

ଦୟାର ସାଗର ତୁମେ କରୁଣା ଭଣ୍ଡାର
କାହାକୁ କରୁଛ ନିଜ କିଏ ହୁଏ ପର
ମୋ ମନର ଯେତେ ଦୁଃଖ ଯେତେକ ଯାତନା
କେତେ ବା କରିବି ପୂଜା କେତେ ଆରାଧନା
ଶୁଣି କି ନଶୁଣ କାହିଁ ଜାଣିକି ଅଜଣା ଭଳି
ରହିଛ ନିରବ ହୋଇ । ୧ ।

ପବନରେ ଗନ୍ଧ ତୁମେ ଜଳରେ ଜୀବନ
ଆକାଶର ନୀଳ ତୁମେ ରାତିର ସପନ
ଆଲୋକର ଜ୍ୟୋତି ତୁମେ ସାଗରର ଢେଉ
ଆଖିର ଲୋତକ ତୁମେ ଆହେ ମହାବାହୁ
କେତେ ପାପୀ ତାରିଅଛ କେତେ ଦୁଃଖ ହରିଅଛ
ତାହାର ହିସାବ ନାହିଁ । ୨ ।

କେମିତି ଜାଣିଲୁ ତୁହି ପୁରାକୁ ଆସିଛି ବୋଲି
ଦୋଷାଦୋଷ କ୍ଷମା କଲୁ ଯେତେ ଯାହା କରିଥିଲି ।୦।

ଯୁଆଡ଼େ ଚାହୁଁଛି ମୁହିଁ ଦେଖୁଛି କଳା ଶ୍ରୀମୁଖ
ସଭିଜ୍ଞ ତୁଣ୍ଡରେ ଶୁଭେ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ରଖ
ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ତୋର ଉଛୁଳି ପଡ଼ୁଛି ଗହଳିରେ
ବାଇଶି ପାହାଚେ ଭିଡ଼ ଲାଗିଅଛି କାଳିଆରେ
ଏତେଦିନ ପରେ ଆସିଛି ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଚକାଆଖି ତୋତେ ଦେଖିବି ବୋଲି ।୧।

ଆଖିରେ ଅଛି ମୋ ଅନେକ ସପନ କେଉଁଦିନୁ
ହଜିଲା ଅତୀତ ଲିଭିନି ଏଯାଏଁ ମୋ'ର ମନୁ
ଆସିଛି ଏଠି କହିବାକୁ ମୋର ମନର କଥା
ସହିଯାଇଛି ଯେତେକ ଯାତନା ଯେତେକ ବ୍ୟଥା
ତୋର ଦରଶନ ପାଇ ଆଶା ମୋ ପୁରିଲା, ସତରେ କେତେ ଖୁସି ହେଲି ।୨।

କେତେ କେତେ ପାପୀ ଉଦ୍ଧାରିଲ
 କେତେ କେତେ ତପୀ ଆଦରିଲ
 କେତେ ପୁଣ୍ୟବଳେ ମଣିଷ ଜନମ ଦେଇ
 ମୋତେ ପ୍ରଭୁ ତୁମେ ଧନ୍ୟକଲ ।୦।

ଆଶୁରୁ ମୋ ଝରେ ଲୋତକର ଧାର
 ମନ ମୋର ଆଉ ତୁମ ଶ୍ରୀପୟର
 ଏତିକି ସୁଦୟା କର ପ୍ରଭୁ ମୋତେ
 ଏ ଜୀବନ ଯାଉ ଖାଲି ପର ହିତେ
 ଯେତେ ଗାଳିମନ୍ଦ ଦେଇଛି ତୁମକୁ
 ହସିହସି ସବୁ ସହିଗଲ ।୧।

ବଡ଼ ଅନୁଭବୀ ଠାକୁର ଯେ ତୁମେ
 ଭଜତେ ବିହ୍ୱଳ ତୁମ ନାମ ପ୍ରେମେ
 ସବୁ ଶୁଦ୍ଧ ଆଉ ଭକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ
 ବିପଦରେ ଶୁଣ ଭକତର ଡାକ
 ବିଶ୍ୱମାନସର ଦେବତା ତୁମେ ହେ
 ଅପରାଧ ଯେତେ କ୍ଷମାକଲ ।୨।

ଚରଣ କମଳେ ଟିକେ ଦିଅ ମୋତେ ସ୍ଥାନ
କେମିତି ପୂଜିବି କୁହ ଆହେ ଭଗବାନ ।୦।

ଭକତର ବଂଧୁ ତୁମେ ଭକତିରେ ବଂଧା
ବିପଦେ ଦିଅ ଅଭୟ ସ୍ନେହ ଆଉ ଶ୍ରଦ୍ଧା
ଅନାଥର ନାଥ ତୁମେ ଅଗତିର ଗତି
ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ସୁନାରୁପା ହୀରା ନୀଳା ମୋତି
ତୁମ ଯଶକାର୍ତ୍ତି ଗାଇଗାଇ ସରିଯାଉ ପ୍ରଭୁ ଏ ଜୀବନ ।୧।

କୃପାକର ବାରେ ମୋତେ ଆହେ କୃପାସିନ୍ଧୁ
କରୁଣା ସାଗର ତୁମେ ମୁଁ କରୁଣା ବିନ୍ଦୁ
ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ପାଦ ଦେଇ କୋଟି କୋଟି ପାପୀ
ମୁକତି ଲଭନ୍ତି ତୁମ ନାମ ଜପିଜପି
ତୁମ ପାଦତଳେ ଆଶ୍ରା ଟିକେ ଦେଲେ ମଣିବି ମୁଁ ଭାଗ୍ୟବାନ ।୨।

ଆହେ କୃପାନିଧି !

ଅଯାଚିତ କୃପା ତୁମ ଆହେ କରୁଣାବାରିଧି । ୦ ।

ପୁରିଯାଏ ପେଟ ମୋର

ତୁମ ଓଠେ ହସ ଦେଖୁ

ବିଶ୍ୱାସ ହରେଇ ଦିଏ

କର ଯେବେ ମୋତେ ଦୁଃଖୀ

ତୁମ ଗୁଣ ଗାନ କରି ପାହିଯାଉ ଜୀବନେ ମୋ ଅନ୍ଧକାର ରାତି । ୧ ।

ମନ ଆକାଶରେ ମୋର

ତୁମେ ଆସ ଜହ୍ନ ହୋଇ

ଫୁଲର ରେଣୁରେ ଆସ

ମଧୁର ମହକ ନେଇ

ନିରାଶ କରନି ତୁମ କରୁଣାରୁ, ଆନନ୍ଦରେ

ଦିନ ଯାଉ ବିତି । ୨ ।

ଦେଖୁ ଆସିଛି ମୋ ଚକାଆଣ୍ଟାକୁ
ଚକାଆଣ୍ଟାକୁ ମୋ ପ୍ରାଣର ଧନକୁ । ୦ ।

ତୁହି ମୋର ଗଣ୍ଡିଧନ ଗଳାର ମାଳି
ତୋ ଶ୍ରୀମୁଖୁ ଭକ୍ତି ପ୍ରେମ ପଡ଼େ ଉଛୁଳି
ଅଗୁରୁ ଚନ୍ଦନ ବାସ୍ନା କେଉଁଠୁ ଆସେ
ଚାରିଆଡ଼ ମହମହ କେମିତି ବାସେ
ସତେ କ'ଣ କାଳିଆ ତୁ ଚାହିଁ ବସିଥିଲୁ
ମୋତେ ଦେଖା ଦେବାକୁ । ୧ ।

ଅନ୍ଧର ଲଉଡ଼ି ମୋର ରଂକରତନ
ତୋ ବିନା ଅଧାଅଧା ଲାଗେ ଜୀବନ
ଦୁଃଖ ପାଶୋରାରେ ମୋର ଜୀବନ ଧନ
ଦୁଃଖରେ ଦୁଃଖରେ ମୋର ବିତୁଛି ଦିନ
ଏତିକି ସୁଦୟା ହେଉ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଲୟ
ରହୁ ସବୁଦିନକୁ । ୨ ।

ତୁମେ କରୁଣାର ସିନ୍ଧୁ ହେଲେ ପ୍ରଭୁ
ମୁଁ ଅଟେ କରୁଣା ବିନ୍ଦୁ
ଦୟାର ସାଗର ହୋଇ ପ୍ରଭୁ ତୁମେ
ବୋଲାଉଛ ଦାନବଂଧୁ । ୦ ।

ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ରୂପ ଦେଖି ଏ ନୟନ
ଯେତେ ପାପ ତା'ର ହୁଏ ଅବସାନ
ଚଉବର୍ଗ ଦାନୀ ବୋଲାଅ ଠାକୁର
ଭାବନାରେ ଦିଶି ତୁମେ ନିରନ୍ତର
ତୁମ୍ଭରି କରୁଣା କରନାହିଁ ଉଣା ଆହେ ପ୍ରଭୁ ଜଗବଂଧୁ । ୧ ।

ଭକତେ ଡାକୁଛ ଦର୍ଶନ ଦେବାକୁ
ନବଘନ କାନ୍ତି ରୂପ ଦେଖିବାକୁ
ବଳିଆର ଭୁଜ ଆରତ ନାଶନ
ଅପରୂପ ଠାଣି ହେ ଚକାନୟନ
ଯେତେ ଦେଖୁଥିଲେ ମେଷେ ନାହିଁ ଶୋଷ ଆହେ ପ୍ରଭୁ କୃପାସିନ୍ଧୁ । ୨ ।

ମଥାରେ ତୁଳସୀମାଳ
କଣ୍ଠରେ ଦୟାଶା ହାର
ମହମହ ବାସ ତୁମେ ଆହେ ବଳିଆର ।୦।

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଭୂଇଁ ସେ ମାଟି ବୈକୁଣ୍ଠ
ଭକ୍ତ ପାନ କରେ ଭକ୍ତି ଆକଣ୍ଠ
ସମର୍ପଣ ଭାବ ଉଦୟ ହୋଇ
ନୀଳଚକ୍ରେ ନୀଳ ନେତ ଉଡ଼ଇ
ଅପରୂପ ଶୋଭା ବଡ଼ ମନଲୋଭା ଚକା ଆଖିର ।୧।

ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ଏ ଧାମ
ତେଣୁ ତୁମ ନାମ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ
ନୀଳକନ୍ଦର ମୋ ନୀଳମଣି
ଦେଇଥାଅ ସ୍ନେହ ଶୁଦ୍ଧାର ବାଣୀ
ମନ ମୋହୁଥାଅ ପାଖେପାଖେ ଥାଅ ହୋଇ ନିଜର ।୨।

ଚକାଚକା ଦୁଇ ଆଖି ଦିଶଇ ତୋରା
ସତେ ଅବା ଦୁଇଗୋଟି ଲୋଟଣୀ ପାରା ।୦।

ସେ ଆଖି ଜ୍ୟୋତିରେ ମୋହେ ଜଗତଯାକ
ମୋ ପରାଣ ଝୁରିହୁଏ କଳା ଶ୍ରୀମୁଖ
ସେ ଆଖି ଠାଣିରେ ବଂଧା ସାରା ଦୁନିଆ
ଦେଖୁଥାଏ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗ ଚକାଡୋଳିଆ
ଯେତେ ଯାହା ପ୍ରଶ୍ନ ମୋର ସେ ଆଖି ଦିଏ ଉତ୍ତର
ତା' ପ୍ରେମରେ ହୁଏ ମୁଁ ଯେ ଆତ୍ମହରା ।୧।

ସେ ଆଖିରେ ପଲକ ପଡ଼େନାହିଁ କେବେ
ବିପଦେ ଯିଏ ଡାକେ ସେ ଆଖିକୁ ଶୁଭେ
ନିରବତା ସେ ଆଖିର କଳଇ ମନ
ସେ ଆଖିକୁ ଭାଳିଭାଳି ବିତଇ ଦିନ
ସେ ଆଖିକୁ ଦେଖୁଦେଖୁ ମନ ମୋର ଯାଏ ଲାଖି
ପାଗଳ ତା' ପାଇଁ ମୁଁ ଜୀବନସାରା ।୨।

ଅନନ୍ତ ଅସୀମ ତୁମେ ଅଗତର ଗତି
ଅନାଥର ନାଥ ତୁମେ ହେ ଜଗତପତି ।୦।

ତୁମ ନାମଧରି କେତେକେତେ ପାପୀ
ତରିଗଲେ ଏଠୁ ତୁମ ନାମ ଜପି
ବିପଦରେ ପ୍ରଭୁ ତୁମେ ଏକା ସାହା
ଭରସାରେ ଡାକେ ଆହେ ଚଉବାହା
ଚିତ୍ତ ରହୁ ମୋର ଶ୍ରୀଚରଣେ ତବ ହେ କୃପାନିଧି ।୧।

ତୁମେ ତ ଦେଖୁଛ କେତେ ମୁହିଁ ଦୁଃଖୀ
ଜଣାଏ ଦୁଃଖ ମୋ ତୁମକୁ ଯେ ଡାକି
ସୁଖ କି ପ୍ରଭୁ ମୋ କପାଳରେ ନାହିଁ
କେମିତି ଡାକିବି ହେ ଜଗତସାଇଁ
ଶୁଣ କି ନଶୁଣ, ଗୁହାରି କରିବି ମୁଁ ଦିନରାତି ।୨।

ମନର ସରାଗ ସବୁ ଢାଳି ଦେଲି ଶ୍ରୀପୟରେ
ମୋ ସ୍ବପ୍ନର ନୀଳକଣ୍ଠ ସତେ ଫୁଟେ ମୋ ଅନ୍ତରେ ।୦।

ମନରେ ଭାବନା ତବ

ଜୀବନକୁ କମନୀୟ କରେ

ସ୍ବର ଯେସନେ ଗୀତରେ

ଆନନ୍ଦର ଅଭିସାର ତୋଳେ

ଯାତ୍ରାର ଅନନ୍ତ ପଥେ

କିଏ ଛୁଇଁ ଦିଏ ମୋତେ

ତା'ର ଅଦୃଶ୍ୟ ହାତରେ ।୧।

ଚପଳ ଦୃଷ୍ଟିରେ ତବ

ସାରା ସୃଷ୍ଟି ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୁଏ

ସଜଳ ଚାହାଣି ତୁମ

ସମୟକୁ କୋଳ କରିନିଏ

ଆକୁଳ ଶ୍ରଦ୍ଧାରେ ମୋତେ

କିଏ ଡାକିଦିଏ ସତେ

ତା'ର ଅବ୍ୟକ୍ତ ଭାଷାରେ ।୨।

ପ୍ରାଣଭରା ଅନୁଭବ ଯେବେ ମୋର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ
ହୃଦୟର ଆକୃଳତା ବାରମ୍ବାର ବଢ଼ିବଢ଼ି ଯାଏ । ୦ ।

ସତ୍ତି ଉପବନେ ମୋର

ତୁମେ ତ ଗୋଲାପ ଏକ

ସୁରଭିତ ବାସ୍ନା ନେଇ

ଫୁଟୁଛ ଜୀବନ ଯାକ

ସେ ବାସ୍ନାରେ ବିମୋହିତ ମନ ମୋର

ସ୍ନେହସୁଧା ପିଏ । ୧ ।

ଏ ମାଟିରେ ତକାଡ଼ୋଳା

ଦେଲ ମୋତେ ପରିଚୟ

ପ୍ରାପ୍ତିର ପୁଲକ ଯେତେ

ହୃଦୟେ ଝରାଇ ଦିଅ

ଦିଗନ୍ତରେ ଦିଶେ ମୋତେ ଆଲୋକର

କ୍ଷୀଣ ରେଖାଟିଏ । ୨ ।

ତାଳ ଯିବା ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ଗଢ଼ିବାକୁ ଘର
ଯେଉଁଠି ରହନ୍ତି ସେହି କାଳିଆ ଠାକୁର ।୦।

ନିରବ ନିଶ୍ଚଳ ତାଙ୍କ ଦେହ
ଅନାଦି ଅନନ୍ତ ଅପ୍ରମେୟ
ଚେତନାର ଘଟଇ ଉଦୟ
ଚାରିଆଡ଼ ଜଗନ୍ନାଥମୟ
ଏମିତି ଘର କରିବି ତାଙ୍କୁ ନିତି ଦେଖୁଥିବି
ନୀଳଚକ୍ର ଦିଶୁଥିବ ଘରକୁ ମୋର ।୧।

ଅଥୟ ଉଚ୍ଚାଟ ମୋର ମନ
କେବେ ବା ଆସିବ ସେହି ଦିନ
ତ୍ରିଭଙ୍ଗୀ ଠାଣିରେ ଠିଆ ହୋଇ
ମୋତେ ସିଏ କରିବେ ଉଚ୍ଛନ୍ନ
କେବେବି ମୁଁ ଶୁଣିବିନି ମୋହନ ବଂଶୀ ଭିତରେ
ଛଟପଟ ଆତ୍ମାର କାନ୍ଦକାନ୍ଦ ସ୍ବର ।୨।

କୁହ ଜଗନ୍ନାଥ କାଳିଆ ସାଆନ୍ତ
 କେମିତି ଡାକିବି ମୁହିଁ
 ସକାଳର ମୋର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଣାମ
 କେବଳ ତୁମରି ପାଇଁ । ୦ ।

କେତେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ପ୍ରେମ ଭକତିରେ ବଂଧା
 ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ଭଗବାନ
 ମୋ ବେଳକୁ କାହିଁ ବଧୂର ହେଉଛ
 ଦେଉନାହିଁ ଜମା ଧାନ
 ଝୁରିଝୁରି ଯିବି କେଉଁଠିନ ମରି
 ତୁମ ନାମ ଗାଇଗାଇ । ୧ ।

ଯେତେ ଜଣାଇଲି ମୋ ଦୁଃଖ ଗୁହାରି
 ତୁମେ ଦେଲ ଆଶ୍ୱବୁଦ୍ଧି
 ସତରେ କରୁଛ ପରୀକ୍ଷା କି ପ୍ରଭୁ
 ମନେମନେ ହୁଏ ହେଜି
 ଲିଭିଲିଭି ଆସେ ଜୀବନ ଦୀପ ମୋ
 ଦେଖା ଦେଉନାହିଁ କାହିଁ । ୨ ।

ପାଦ ନଥାଇ ତୁମେ ଦୁନିଆ ବୁଲୁଛ
ହାତ ନଥାଇ ତୁମେ ମୂଳକ ଧରିଛ ।୦।

କୋଟି ହୃଦୟର ଦେବତା ତୁମେ ହେ
ପରଶୁରାଜ ଭକତକୁ
କେତେକେତେ ଭକ୍ତ ଝୁରି ମରୁଛନ୍ତି
ଦରଶନ ପାଇବାକୁ
ତୁମରି ଦୟାରେ ତୁମରି ମାୟାରେ କଲବଳ କରାଉଛ ।୧।

ସାରା ସଂସାରରେ ଗୋଟିଏ ଦିଅଁ ହେ
ଭକତ ଯେ ଅଗଣିତ
ଜଗନ୍ନାଥ ରଖ ଟେକିଦେଲେ ହାତ
ଭକ୍ତ ହୁଏ ସମର୍ପିତ
ପାଖେଯାଇ ତା'ର ବିପଦୁ ଉଦ୍ଧାରି ଭଗବାନ ବୋଲାଉଛ ।୨।

ହୃଦୟରେ ଯେବେ ତୁମ ଛବି ଦେଖେ

ଅସରାଏ ଲୁହ ଯାଏ ବହି

ଭକ୍ତିର ପସରା ଖୋଲିଦେଲି ସିନା

କିଛିତ ସେଥିରୁ ନେଲ ନାହିଁ ।୦।

ଆକୁଳ ଚାହାଣି ମୋର

କୋହ ଭରପୂର

ହୃଦୟେ କ୍ଷତର ଜ୍ୱାଳା

ଦହେ ନିରନ୍ତର

ଉଦାସ ମନର ପାଙ୍କେ ଡାକିଡାକି

ଥକିଗଲି, ଦେଖା ଦେଲ ନାହିଁ ।୧।

ଜୀବନର ଶେଷ ଇଚ୍ଛା

ତୁମ୍ଭେ ଆଶ୍ରୟ

ଅଦୃଶ୍ୟ ଇଚ୍ଛାରେ ତୁମେ

ଚିକେ ଛୁଇଁଦିଅ

ନୀଳଚକ୍ରେ ଉଡୁଥାଉ ପତିତପାବନ ବାନା ସବୁଦିନ ପାଇଁ ।୨।

ଯେତେ ଅନୁଭବ ଯେତେ ଅଭିମାନ
 ସବୁର ତୁମେ ଇଶ୍ବର
 ଯେତେ ଯେତେ କଥା ହୃଦୟର ବ୍ୟଥା
 ଶୁଣି ବାରେ ଦୂର କର । ୦ ।

କାମନାର ସମୁଦ୍ରରେ
 ଦେଖାଦିଅ ଝଡ଼ ହୋଇ
 ଯାହା ଯିଏ ମାଗିବସେ
 ସହଜରେ ଦିଅ ନାହିଁ
 ଭାବନାର ଭବଜଳେ   ଭାବୁଛି ମୁଁ ସବୁବେଳେ
 ଚାରିଆଡ଼ ଦିଶେ ଅନ୍ଧକାର । ୧ ।

ତୁମର କୁହୁକ ଖେଳ
 ଖାଲି ଛାଇ ଆଲୁଅର
 ମାୟାର ପଟଳ ଖୋଲି
 ଦିଅ ଜଗତ ଇଶ୍ବର
 ଅନିଶ୍ଚିତ ଅପେକ୍ଷାରେ   କଟିଯିବ ଚିରକାଳ
 ଝୁରିଝୁର ପରାଣ ମୋହର । ୨ ।

ରତ୍ନ ସିଂହାସନୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସ
 ବଡ଼ଦାଣ୍ଡକୁ
 ଭକତେ ଅଛନ୍ତି ଦେଖିବାକୁ ତୁମ
 ଲୀଳାଖେଳାକୁ ।୦।

ଗାହିଆ ହଲାଇ ଗୋଟି ପହଣ୍ଡିରେ
 ଝୁଲିଝୁଲି ତୁମେ ଆସ
 ନନ୍ଦିଘୋଷ ରଥ ଥୁଆ ହୋଇଅଛି
 ପାଇବା ପାଇଁ ପରଶ
 ସେ ରଥରେ ବସି ତୁମେ ହସି ହସି
 ଦରଶନ ଦିଅ ଭକ୍ତଗଣଙ୍କୁ ।୧।

ଆଖିରୁ ଗଡ଼ଇ ଧାରଧାର ଲୁହ
 ଅନ୍ତରରେ କୋହ ଭର୍ତ୍ତି
 କେତେ ବଡ଼ ଆଶା ତୁଣ୍ଡେ ନାହିଁ ଭାଷା
 ଧନ୍ୟସେ କାଠ ମୂରତି
 କେଡ଼େ ସରାଗରେ ଅପେକ୍ଷାରେ ଭକ୍ତେ
 ରଥ ଦଉଡ଼ିକୁ ଛୁଇଁ ଦେବାକୁ ।୨।

ଏତେ ଦିନକେ ଆସିଛି ରଥଯାତରା
 ଦେଖିବା ଜଗାକୁ ମନପୁରାଇ
 ବଡ଼ଦାଣ୍ଡରେ ଗଡ଼ିବ ରଥ ତାଙ୍କର
 କେତେ ବାଟୁ ଭକ୍ତ ଆସନ୍ତି ଧାଇଁ । ୦ ।

ବରଷକେ ଥରେ ଅଳି କରେ ସିଏ
 ଭକତଙ୍କ ସାଂଗେ ଖେଳିବା ପାଇଁ
 ଭକତଙ୍କ ଡାକ ପାରେନି ଏଡ଼ାଇ
 ରତ୍ନ ସିଂହାସନୁ ଆସେ ଓହ୍ଲାଇ
 କୋଟିକରେ ସିଏ ଗୋଟିଏ ମାତର
 ଏମିତି ଦିଅଁ ଯେ ଜଗତେ ନାହିଁ । ୧ ।

ବଡ଼ ଅଝଟିଆ ଠାକୁର ସିଏ ଲୋ
 ଯାହାକୁ ଦେଖେ ସେ ଭାବେ ନିଜର
 ଜାତି ଧର୍ମ ବର୍ଣ୍ଣ ମାନେନି ଜମାସେ
 ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦିଏ ଅଭୟ ବର
 କେଡ଼େ ଭାଗ୍ୟବାନ ମଣନ୍ତି ଭକତେ
 ଏତେଦିନେ ତା'ର ଦର୍ଶନ ପାଇ । ୨ ।

ରତ୍ନ ସିଂହାସନ ଖାଲି ଆଜି ଦିଶେ
 କାଳିଆ ଯାଇଛି ବୁଲିବା ପାଇଁ
 ଭକତେ କରନ୍ତି ବଡ଼ ଦାଣ୍ଡେ ମେଳି
 କାଳିଆ ଆସିବା ଅଛନ୍ତି ଚାହିଁ । ୦ ।

ଦଇତାପତିଏ ଘେରି ରହିଛନ୍ତି
 କୋଳ କରିନେବେ କାଳିଆକୁ
 ପହଞ୍ଚିରେ ବିଜେ କରିବ କାଳିଆ
 ଦେଖୁ ହସୁଥିବ ଭକତଙ୍କୁ
 ନନ୍ଦିଘୋଷ ରଥ ସଜା ହୋଇଅଛି ଭକତେ ଅଛନ୍ତି ଚାଣିବା ପାଇଁ । ୧ ।

କିଏ ସେ ନାରୁଛି କିଏ ସେ ଗାଉଛି
 କିଏ ବା ହେଉଛି ଆମ୍ଭହରା
 ବୋଲି ଦେଉଛି କେ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ଧୁଳି
 ଆନନ୍ଦେ ତାହାର ଦେହସାରା
 ଡାହୁକ ଡାକୁଛି ରଥ ଗଡୁଅଛି ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି ଜଗତ ସାଇଁ । ୨ ।

ଦ୍ଵାପରର କୃଷ୍ଣ ତୁମେ
 କଳିଯୁଗେ ଜଗନ୍ନାଥ ହେଲ
 ବଂଦୀଘରେ ଜନ୍ମନେଇ
 ଏଠାକୁ ଜଳେ ଭାସି ଆସିଲ ।୦।

ନୀଳାଚଳେ ବିଜେକରି
 ଭାବୁଅଛ ସତେ ଗୋପପୁର
 ଗଉଡ଼ ବାଳକେ ସବୁ
 ଦିଶୁଛନ୍ତି ଭକତ ତୁମ୍ଭର
 ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ଲାଗେ ଗୋପଦାଣ୍ଡ ପରି
 ନରେନ୍ଦ୍ର ପୋଖରୀ ଲାଗେ ଯମୁନାର ଜଳ ।୧।

ରତ୍ନ ସିଂହାସନ ଲାଗେ
 ସୁନ୍ଦର ସେ କଦଂବର ମୂଳ
 ମଥାରେ ତୁଳସୀ ଦିଶେ
 ସତେ ଅବା ମୟୂରର ଚୂଳ
 ମାଉସୀମା' କ'ଣ ଯଶୋଦା ମା' ସତେ
 ଯାହାପାଇଁ ତୁମେ ସଦା ହେଉଛ ପାଗଳ ।୨।

ତୁମେ ବଂଧୁ ତୁମେ ସଖା ତୁମେ ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀର
ତୁମେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ତୁମେ ଭକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ ମୋହର ।୦।

ତୁମ ନାମରସୁ ସଦା ଝରଇ ଅମୃତ
ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ସଦା ରହିଥାଉ ଚିତ୍ତ
ବିଷମ ଜଞ୍ଜାଳ ମୋତେ ଚାରିକଡ଼େ ଘେରି
ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ହୃଦୟକୁ ଦେଉଛି ବିଦାରି
କାହିଁ ଲଗାଅନି ଡୋରି ହେଲିଣି ମୁଁ ଏତେ ସରି
ତୁମ ବିନା ଚାରିଆଡ଼ ଦିଶେ ଅଧକାର ।୧।

ସବୁଥିରେ ଅଛ ମୁଣି କେଉଁଥିରେ ନାହିଁ
କାହାକୁ ଦେଉଛ ଚିନ୍ତା କାହାକୁ ଅଭୟ
କେତେ ଅଭିଯୋଗ କରିଛି ତୁମଠି ମୁହିଁ
ସବୁ ସହିଯାଅ କେବଳ ମୋ ମୁହିଁ ଚାହିଁ
ଭାବବିନୋଦିଆ ତୁମେ ଦୟାକର ଏ ଅଧମେ
ଭାବ ଡୋରେ ବାନ୍ଧୁଦିଅ ଭାବର ଠାକୁର ।୨।

ପ୍ରଭୁ ନିଳାଦ୍ର ବିହାରୀ...

ଜାଣେନି ମୁଁ ଅପରାଧ ମୋର

କାହିଁକି ହେଲି ମୁହିଁ ଦାଣ୍ଡର ଭିକାରୀ ।୦।

ମୁଁ ଜାଣେନି ମୋର କପାଳରେ କ'ଣ

ଜନମରୁ ଲେଖାଅଛି

ତୁମ ପାଦତଳେ ଆଶ୍ରା ଟିକେ ଦିଅ

ଏତିକି ମୁଁ ମାରୁଅଛି

ସବୁ ଜାଣିଶୁଣି କାହିଁକି କେଜାଣି କରୁଅଛି ଏତେ ସରି ।୧।

ତୁମେ ଶୂନ୍ୟବ୍ରହ୍ମ ତୁମେ ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମ

ତୁମେ ତ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ

ତୁମେ ଆଦିଅନ୍ତ ଅନାଦି ଅନନ୍ତ

ତୁମେ ତ ହିଁ ବିଶ୍ୱପ୍ରେମ

ତୁମ ପାଦତଳେ ଜୀବ ଚାଲିଯାଉ ତୁମ ନାମ ଚଢ଼େ ଧରି ।୨।

ତୁମେ ବୋଲାଉଛ ଅନ୍ତରଯାମୀ ହେ

ଅନ୍ତର ତ ବୁଝିପାର

କହିକି ପାରିବ ଅପରାଧ ମୋର

କାହିଁ କର ହତାଦର ।୦।

ଶରଧାବାଳିରୁ ମୁଠାଏ ଧରିଲେ

ଦେହେ ଆସେ ଶିହରଣ

ବଡ଼ଦାଣ୍ଡ ଧୁଳି ଦେହେ ହେଲେ ବୋଲି

ଦିଶେ ଚଉଦ ଭୁବନ

ଇଚ୍ଛାମୟ ପ୍ରଭୁ ତୁମେ ମୋର ସବୁ ଦୋଷାଦୋଷ କ୍ଷମାକର ।୧।

ଅନ୍ତରେ ମୋହର ପରମ ଆନନ୍ଦ

ନୟନରେ ନାଚ ତୁମେ

ମନରେ ମୋହର ଅସୀମ ଭକତି

ଭରିଦିଅ ଶ୍ରଦ୍ଧା ପ୍ରେମେ

କାହାକୁ କହିବି କିଏବା ଶୁଣିବ ତୁମ ଛଡ଼ା ପ୍ରଭୁ ମୋର ।୨।

କି ସୁନ୍ଦର ରୂପ ତୁମ କି ସୁନ୍ଦର ଠାଣି
ଅନ୍ତର ବେଦନା ମୋର ବୁଝିକି
ନ ବୁଝ ତୁମେ କାହିଁକି କେଜାଣି ।୦।

ମୋ ଆରତ ଫେଡ଼ ପ୍ରଭୁ
ଆହେ ମହାବାହୁ
ତୁମ ନାମ ଧରି ଧରି
ଜୀବ ମୋର ଯାଉ
ଏ ଭବସାଗରେ ଭାସୁଥିବା ନାବ
ତୁମର କି ନୁହେଁ ପାରେନି ଜାଣି ।୧।

ଚରଣ କମଳେ ତୁମ
ଖୋଜୁଅଛି ରାହା
ଦେବ ମୋତେ ମନଜାଣି
ଆହେ ଚଉବାହା
ଦିନଦିନ ଧରି କରୁଛି ଗୁହାରି
କେବେ ମୁକ୍ତିଦେବ ହେ ଚିନ୍ତାମଣି ।୨।

ଦାସିଆ ଭକତ ପରି

ପ୍ରଭୁ ମୁହିଁ ହୁଏ

ଆଶ୍ୱରେ ନ ଦେଖେ ପଛେ

ଅନ୍ତରରେ ଥାଏ ।୦।

ଷାଠିଏ ପଉଟି ଅନ୍ନ

ନିତି ତୁମେ ଖାଅ

ମୋ ପାଇଁ ଅବଢ଼ା ଅନ୍ନ

ଟିକେ ରଖୁଥାଅ

ସେଥିରେ ମୋହର ଅମାପ ଶରଧା ପାଇବାକୁ ଚାହିଁ ରହେ ।୧।

ନଡ଼ିଆଟି ଦେଲା ସିଏ

ତୁମକୁ ମିଳିଲା

ଅସାମ ଭକ୍ତିରେ ସିଏ

ସମର୍ପିତ ହେଲା

ଏମିତି ଠାକୁର ବୁଝିଲ ଅନ୍ତର ଭାଳି ଭାଳି ଦିନ ଯାଏ ।୨।

ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ଜଗନ୍ନାଥ କାଳିଆ ରତନ
ଦିନରାତି କରୁଛି ମୁଁ ତୁମ ଜୟଗାନ ।୦।

ତୁମେ ଇଚ୍ଛାମୟ ଇଚ୍ଛାରେ ତୁମର
ବାଂଞ୍ଛ ଅଛି ଏ ଜଗତ
ଅଗତିର ଗତି ହେ ଜଗତପତି
ସବୁ ମିଳି ତୁମେ ସତ
ଏ ଜୀବନ ଯାଉ ତୁମରି ସେବାରେ
ଝୁରିଝୁରି ନିଶିଦିନ ।୧।

ଯେତେବେଳେ ଯାହା ଘଟୁଛି ଏଠାରେ
ସବୁ ତ ତୁମରି ଇଚ୍ଛା
କେତେକେତେ ଭକ୍ତ ଭାକତି ବିକଳେ
ପୂର୍ଣ୍ଣ କର ମନବାଞ୍ଛା
ଏତିକି ଗୁହାରି ଶୁଣିବ ମୋହରି
ଡାକୁଛି ମୋ ଜୀବଧନ ।୨।

ଜାଣେନି ପ୍ରଭୁ ମୁଁ କି ପାପ କରିଛି
 ତୁମ ଦେଖା ପାଏ ନାହିଁ
 ଯାହା ମୁଁ ଦେଉଛି ଯାହା ମୁଁ ମାରୁଛି
 ସବୁ କର ନାହିଁ ନାହିଁ ।୦।

ତୁମେ ତ ଜାଣିଛ ଅନ୍ତର ବେଦନା
 ତେଣୁ ତ ଅନ୍ତରଯାମୀ
 ତୁମେ ତ ବୁଝିଛ ଭକତର ବ୍ୟଥା
 ତେଣୁ ତ ଭକତପ୍ରେମୀ
 ପାତର ଅନ୍ତର କରନାହିଁ ପ୍ରଭୁ
 ସବୁ ଶୁଣ ମନଦେଇ ।୧।

ଅଯଥାରେ କେତେ ଗାଳି ମୁଁ ଦେଇଛି
 କେବେ ତ କରିନ ମାନ
 ସବୁ ଗାଳି ମୋର ସହି ନେଇଅଛ
 ଆହେ ପତିତପାବନ
 ଏ ଜୀବନ ଯାଉ ତୁମ୍ଭି ତରଣେ
 ଆଉ କିଛି ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ।୨।

ଅନାଥ କଲ କାହିଁକି ଆହେ ଜଗନ୍ନାଥ
ମାଗିଯାଚି ଚଳୁଥିବି କେତେଦିନ ମୁହିଁ
ଦିଶେ ଅନ୍ଧକାର ମୋର ଚାଲିବାର ପଥ । ୦ ।

ତୁମେ ମୁକ୍ତି ପ୍ରଦାୟକ
ପୁଣି ଶକ୍ତିଦାତା
ନୟନେ ଆଲୋକ ରେଖା
ଅନ୍ତରେ ଶରଧା
ଏମିତି ଠାକୁର ତୁମେ ଚଳାଉଛ ଏ ସାରା ଜଗତ । ୧ ।

ମନ ମୋର ଚାହେଁ ଯାହା
ପାଏ ନାହିଁ କେବେ
ତୁମ ଛଡ଼ା ମୋର ଆଉ
କିଏ ଅଛି ଭବେ
ଭରସା କରିଛି ମୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରଭୁ ହେ ଦିଅ ସାକ୍ଷାତ । ୨ ।

ଭରସି ପାରୁନି ତୁମକୁ ଆହେ ନିରାକାର
ଡାକି ଡାକି ଅକିଲିଶି ପ୍ରଭୁ ଗିରିଧର ।୦।

ଚାରିଆଡ଼େ ତୁମ ବାଜୁଛି ନାଗରା
ତୁମେ ଯେ ଦୁଃଖନାଶନ
ମୋ ଦୁଃଖକୁ କିଆଁ ଆଶୁ ବୁଜିଦିଅ
ଆହେ ପତିତପାବନ
ଅଜାଣତେ ଯେବେ ଗାଳି ଦେଇଥାଏ
ମୋ ଦୋଷକୁ କ୍ଷମା କର ।୧।

ନୀଳଚକ୍ର ବାନା ଉଡ଼େ ଫରଫର
ତାକୁ ଯେବେ ଦିଏ ଚାହିଁ
ସବୁତକ ଦୁଃଖ ଆହେ ପଦ୍ମମୁଖ
ଯାଏ ଅଗିରେ ଉଭାଇ
ଦୀନଜନବଂଧୁ ହେ କରୁଣା ସିନ୍ଧୁ
ସଂସାରୁ ମୋତେ ଉଦ୍ଧର ।୨।

ଷୋଳକଳା ଚକାଡୋଳା ଏଡ଼େ ଛଳିଆ

ଦୀନବାନ୍ଧବ ହରି ତୁ ନୀଳାଚଳିଆ ।୦।

ତୋ ନାମ ଜପିଲେ ମିଳେ

ସରଗ ସୁଖ

ତୋ ଗୁଣ ଗାଇଲେ ମନେ

ଭରେ ସରାଗ

ଜପି ଜପି ତୋର ନାମ ଚାଲିଯାଉ ଏ ଜୀବନ ଚକାଆଖୁଆ ।୧।

ଆକାଶରେ ନୀଳ ମେଘ

ହେ ନୀଳବ୍ରହ୍ମ

ସାଗରର ନୀଳ ଜଳ

ଗାଏ ତୋ ନାମ

ନୀଳାଚଳବାସୀ ତୁହି ନେଉ ମୋର ମନ ମୋହି ସବୁ ତୋ'ରି ମାୟା ।୨।

ଶ୍ରୀମୁଖ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରଭୁ ଗୋଲୋକବିହାରୀ
କେତେ ଶରଧାରେ ନିଅ ଆପଣାର କରି । ୦ ।

ରଖୁଥାଏ ମନ ମୋର

ସଦା ଶ୍ରୀପୟରେ

କରୁଥାଉ ଦିନ ମୋର

ସିଂହ ଦୁଆରରେ

ଗରୁଡ଼ ସ୍ତମ୍ଭ ପଛରେ ଦିଅ ହେଲେ ଦେଖାଥରେ ହେ ବିଶ୍ୱବିହାରୀ । ୧ ।

କେତେ କେତେ ପୂଜା ପୁଣି

କେତେ ଆରାଧନା

କରି ଉଡ଼ାଇବି ନିତି

ତୁମ ଯଶବାନା

ସତ କୁହ ପ୍ରଭୁ ମୋର କି ଦୋଷ କରିଛି ମୁହିଁ କପଟ ନ କରି । ୨ ।

ଅଧରୁ ତୁମର ଅମୃତ ଝରଇ ଆଖୁରୁ କରୁଣା ବାରି
ହୃଦୟ ଝରଇ ଆନନ୍ଦଭଲ୍ଲସ ହସେ ଦିଅ ପ୍ରାଣ ଭରି ।୦।

ବୁଲି ଆସିଲେ ତୁମ

ମନ୍ଦିରର ବେଢ଼ା

ଚାଖିଦେଲେ ତୁମର ସେ

ଅମୃତ ଅବଢ଼ା

ପୁରିଯାଏ ପେଟ ଚଳଇ ଶଙ୍କଟ ଆହେ ଗୋଲୋକବିହାରୀ ।୧।

ଭାବର ଠାକୁର ତୁମେ

ଲଗାଇଛ ଡୋରି

ଯେଉଁଠି ଥାଅ ବି ମୋତେ

ପାଶେ ନିଅ ଧରି

ଆଶାର ଆଲୋକ ଦେଖାଇ କି ତୁମେ ନିଅ ଆପଣାର କରି ।୨।

କାଳିଆ ରତନ ମୋର କାଳିଆଧନ
 ପୂଜି ପାରିଲିନି ବୋଲି ଭକ୍ତି ନୈବେଦ୍ୟରେ
 କରିଛୁ ତୁ ଅଭିମାନ ।୦।

ଯେତେ ଦୁଃଖ ଅଛି ଏହି ସଂସାରରେ
 ସବୁତକ ମୋତେ ଦେଇଦେ
 ଯେତେ କଷ୍ଟ ଅଛି ଭୋଗିବାକୁ ମୋର
 ସବୁ ଏକାଥରେ କହିଦେ
 କାହିଁ ଏ ଜୀବନ ହୁଏ ହାନିମାନ କରିଦେଇ ମୋତେ ଭାଗ୍ୟହୀନ ।୧।

ଯାହା ଯାହା ମୋର ଲେଖୁଛୁ କପାଳେ
 ସେ ସବୁ ତ ମୁଁ ଭୋଗୁଥିବି
 ଯାହା ଅଘଟଣ ଘଟିବ ଜୀବନେ
 ସେ ସବୁ ତ ମୁଁ ସହିଯିବି
 ଭକତିରେ ଉଣା କାହିଁକି କରିଲୁ କେମିତି କରବି ସମର୍ପଣ ।୨।

ମନରେ ଆସୁଛି ସମର୍ପଣ ଭାବ
 ହୃଦୟେ ଆସୁଛି କୋହ
 ଜାଣନା କି ପ୍ରଭୁ ଅନ୍ତର ବେଦନା
 କୃପାଟିକେ କରିଦିଅ ।୦।

ସୁର ଦେଇଅଛ କୋଇଲିର କଣ୍ଠେ
 ଫୁଲରେ ଭରିଛ ବାସ
 ପବନେ ଆଣିଛ ମଧୁର ମହକ
 ଚନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦ୍ର ଚନ୍ଦ୍ରପାଶ
 ସାଗରେ ଭସାଇ ଆଶ୍ରୟର ତରୀ ଭକତେ ଦିଅ ଅଭୟ ।୧।

ମେଘକୁ ଦେଇଛ ବଜ୍ର ବିଜୁଳି
 ଝଡ଼େ ଭୟାନକ ରୂପ
 ଧୂଂସକୁ କହିଛ ରଚିବ ତାଣ୍ଡବ
 କ୍ଷୟ ହେବ ସବୁ ପାପ
 ଚାରିଆଡ଼ ଦିଶେ ଖାଲି ମୋତେ ପ୍ରଭୁ ସତେ ଜଗନ୍ନାଥମୟ ।୨।

ସାରା ମୁଲକର ମାଲିକ ତୁମେ ଯେ ଅଭୟ ଆଶ୍ରୟ ଦିଅ
ଅନାଥର ନାଥ ପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ ସବୁ ଦୁଃଖ ହରିନିଅ ।୦।

ନେତ୍ର ମୋ ପବିତ୍ର ହୁଏ

ତୁମ ରୂପ ଦେଖି

ବୀରେ ଫେଡ଼ ମୋ ଆରତ

ଆହେ ଚକାଆଣ୍ଟ

ଜପି ଜପି ଦିବାନିଶି ଭବଜଳେ ଯାଏ ଭାସି କୂଳରେ ଲଗାଇ ଦିଅ ।୧।

ଭରସା କରିଛି ତୁମ

ଭଲ ପାଇବାକୁ

ତୁମେ ଯଦି ନ ଶୁଣିବ

ଡାକିବି କାହାକୁ

ତୁମେ ମୋ ଆଶା ଭରସା ତୁମ ବିନା ପ୍ରଭୁ ଚାଟିଆଡ଼ ଅନ୍ଧକାରମୟ ।୨।

ମୁଠାଏ ଶରଧା ବାଲିରେ ମୁଁ
 ଭୁଲିଯାଏ ସବୁ ଦୁଃଖ
 ମୁନ୍ଦାଏ ନରେନ୍ଦ୍ର ଜଳରେ ମୁଁ
 ଦେଖେ ତୋ କଳା ଶ୍ରୀମୁଖ । ୦ ।

ନନ୍ଦିଘୋଷ ରଥ ଗଡୁଛି ତୋହର
 ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ରହି ରହି
 ନାଲି ଅଧରରେ ହସୁଛି କାଳିଆ
 ଜଗତ ଦେଉଛୁ ମୋହି
 ଧନ୍ୟ ହେବ ଏ ଜୀବନ ଏତିକି ମୋ ନିବେଦନ
 ଦେବୁ ମୋତେ ବଢ଼କୁଣ୍ଠ ସୁଖ । ୧ ।

କେତେ ଜଂଜାଳରେ ବାନ୍ଧିକି ରଖୁଛୁ
 କଳବଳ ହୁଏ ମୁହିଁ
 କେତେ କେତେ ପାପୀ ତାରିଛୁ ସଂସାରୁ
 ମୋ ବେଳକୁ କରୁ ନାହିଁ
 ଶୁଣିବୁନି ମୋ ଗୁହାରି ଦେବି ଏ ଜୀବନ ହାରି
 ତୋ'ରି ପାଇଁ ହେ ପଂକଜମୁଖ । ୨ ।

ଯେତେ ଗାଳିଖାଅ ସେତେ ହସୁଥାଅ କାଳିଆସୁନା
ବସିଥାଅ ତୁମେ କେତେ ଆନନ୍ଦରେ ଉଡ଼ାଇ ବାନା । ୦ ।

କିଏ ଜାଣେ-ସେ ହସରେ
ସବୁକିଛି ଅଛି
ଦୁଃଖ ଅଛି ସୁଖ ଅଛି
ଆନନ୍ଦ ଭରିଛି
ମାୟା ଲଗାଇଛି ଆହେ ମାୟାଧର
କେହି ସେ ମାୟା ବୁଝେନା । ୧ ।

ମନ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ଯେବେ
ଭଲ ପାଏ ମୁହିଁ
ଅଜାଣତେ ମୋର ତୁମେ
ମୋତେ ଦିଅ ଚାହିଁ
ସେତିକିରେ ମୋର କରୁଣା ସାଗର
ପେଟ ପୂରିଯାଏ ସିନା । ୨ ।

ମଥାରେ ତୁଳସୀମାଳ ଚନ୍ଦନର ଚିତା କପାଳରେ
ବାହୁରେ ଦୟାଶୀର ମାଳ ଦୁଲଭା ପଡ଼ିଛି ଗଳାରେ । ୦ ।

କେଡ଼େ ସୁନ୍ଦର ତୁମ ଠାଣି
ଆହେ ନୀଳମଣି
ଅପଲକ ନୟନେ ତୁମ
ସୁନ୍ଦର ଚାହାଣି
ଧୂପ ଦୀପ କର୍ପୁରର ବାସ ମହକାଏ ଚାରିଆଡ଼
ବଡ଼ ଦେଉଳ ବେଢ଼ାରେ । ୧ ।

ମୁଁ କ'ଣ ଡାକଇ ତୁମକୁ
ମୋର ସୁଖ ପାଇଁ
ତୁମେ ତ ଜାଣିଅଛ ସବୁ
ହେ ଜଗତ ସାଇଁ
କିଛି ନ ଜାଣିଲା ପରି କାହିଁକି ବା ଚାହିଁଅଛ ମୋତେ
ଦେହ ଭିତରଟା ଅରେ । ୨ ।

କେତେ ଆକୁଳତା ତୁମ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ
 କେତେ ଯେ ବିକଳ ହୁଏ ମୁହିଁ
 ଜାଣିକି ପାରନା ହୃଦୟ ବେଦନା
 ଦରଶନ ଟିକେ ମିଳେ ନାହିଁ । ୦ ।

ମୋ ଜୀବନ ପଛେ ଗଲେ ଯାଉ ପ୍ରଭୁ
 ମଥା ରହିଥାଉ ଶ୍ରୀପୟରେ
 ତୁମ ନାମ ପ୍ରେମ ମେଷିଯାଉ ପ୍ରଭୁ
 ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଆଉ ଭଜନରେ
 ତୁମ ଗୁଣଗାନ କରୁଥାଏ ମୁଁ ଯେ
 ଆନନ୍ଦେ ଅଧାର ହୋଇ । ୧ ।

ଜୀବନରେ ମୋର ଯେତୋଟି ପାହାଚ
 ସବୁଥିରେ ତୁମ ଦୃଷ୍ଟି ଥାଉ
 ସବୁ କର୍ମ ମୋର ସମର୍ପି ଦେଇଛି
 ତୁମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ମହାବାହୁ
 କ୍ଷମାକର ପ୍ରଭୁ ଦୋଷାଦୋଷ ମୋର
 ଗୋପାଏ କରୁଣା ଦେଇ । ୨ ।

ରଥ ଉପରେ ମୋତେ ଦିଅ ଦରଶନ
 ଆହେ ନୀଳାଦ୍ରି ଠାକୁର
 ପୁରିଯାଉ ପେଟ ମୋର ଏତେ ଦିନକେ
 ରଥକୁ ଦେଖୁ ତୁମର ।୦।

ଭାବ ଲଗାଇଛ କାହିଁ
 ଭାବ ରସିଆ
 ମନକୁ ମୋ ମୋହିଅଛ
 ନୀଳାଚଳିଆ
 ଦୀନବାଂଧବ ହରି କର ଏ ଭକ୍ତପାରି ଆଉ ଡେରି ନ କର ।୧।

କୃପାରେ କରୁଛ ଉଣା
 କୃପା ସାଗର
 କୃପା ନୟନରେ ଚାହିଁ
 ହେ ଚକ୍ରଧର
 ତୁମ ଗୁଣ ଗାଉଥିବି ତୁମ ନାମ ଜପୁଥିବି ମୁଁ ନିରନ୍ତର ।୨।

ଭରିଦିଅ ପ୍ରଭୁ ମୋର ହୃଦ ଅନ୍ତର
ଆଲୋକର ଜ୍ୟୋତି ପୁଣି କୃପା ନିର୍ଝର ।୦।

ନାଚିଉଠ ମୋର ମନ ଉପବନେ
ଖୋଜେ ତୁମକୁ ମୁଁ ଶୟନେ ସୁପନେ
ହୃଦୟେ ମୋ ବିଜେକର ଗିରିଧାରୀ
ଯାଏ ମୁଁ ତୁମର ପଥ ଅନୁସରି
କେତେ ଶୋଭାବନ ଆହେ ନବଘନ ରୂପ ତୁମର ।୧।

ଲୋଡ଼େ ପ୍ରଭୁ ତୁମ ଗୋପାଏ କରୁଣା
କାହିଁ କର ମୋତେ ସବୁଥିରେ ଉଣା
ଗାଇ ତୁମ ଗୀତ ଆତୁର କଣ୍ଠରେ
ହଜିଯାଏ ପ୍ରଭୁ ତୁମ ଗୀତ ସୁରେ
ତୁମ ରୂପକାନ୍ତି ଭରିଦିଏ ଶାନ୍ତି ଅନ୍ତରେ ମୋର ।୨।

ଝରିଯାଉ ନିଃଶବ୍ଦରେ ଏ ଜୀବନ
ତବ ଶ୍ରୀଚରଣେ
ମୁକ୍ତିଲଭୁ ପରାଣ ମୋ ସବୁଦିନ
ପାଇଁ ମହାଶୂନ୍ୟେ । ୦ ।

ଆକାଶର ନୀଳିମାରେ
ଅବା ସାଗର ତେଜରେ
ତୁଳସୀର ମହକରେ
ଅବା ଚନ୍ଦନ ବାସ୍ନାରେ
କୋଟି ହୃଦୟର ଦେବତା ତୁମେ ହେ
ବିରାଜୁଛ ସବୁଠାରେ ସବୁ କ୍ଷଣେ । ୧ ।

ଶରଧା ବାଲିରେ ପାଦ
ମୋର ପଡ଼ିବ ବା କେବେ
ଲଭିବି ସରଗ ସୁଖ
ସମର୍ପିତ ଭକ୍ତିଭାବେ
ଘେନି ପଂଚଭୂତ ହୋଇଛି ଜନ୍ମିତ
ସାହା ତୁମେ ମୋର ଜୀବନ ମରଣେ । ୨ ।

ରଥ ତୁମ ଦେଖୁ ମନଯାଏ ଲାଖି
 ଆହେ ନାଳାଦି କଣ୍ଠର
 ମନ ପୁରିଯାଏ ପେଟ ପୁରିଯାଏ
 ଅହୋ ଭାଗ୍ୟ ଅଧମର । ୦ ।

ତୁମରି ଇଚ୍ଛାରେ ଚାଲେ ଏ ଜଗତ
 ଧନ୍ୟ ଯେ ତୁମର ମହିମା ଅନନ୍ତ
 ତୁମକୁ ଜପିଲେ ଝରଇ ଅମୃତ
 ଘେନ ପ୍ରଭୁ ମୋର ଭକ୍ତି ପ୍ରଣିପାତ
 ଯେତେ ପାପୀ ଜନ ଅଛନ୍ତି ଜଗତେ ତାକୁ ନାଶ କର ତୁମ ଇଚ୍ଛା ମତେ
 ଜଗତ ଉଦ୍ଧାର କର । ୧ ।

ଜୀବନରେ ଯେତେ ମିଳିଥିଲା ସୁଖ
 ସେ ସବୁ ତୁମର ଇଚ୍ଛା ପଦ୍ମମୁଖ
 ରଥ ଗଡ଼ିଗଲେ ଦୁଃଖ ଗଡ଼ିଯାଏ
 ତୁମ ଉପସ୍ଥିତି ଅନୁଭୂତ ହୁଏ
 ତୁମକୁ ସୁମରି ହୁଏ ପଥଚାରୀ ବିଶ୍ୱାସେ ମୋହର ମିଳ ତୁମେ ହରି
 ଏତିକି କରୁଣା କର । ୨ ।

ମୋର ଜୀବଧନ କାଳିଆ ରତନ
 କାହିଁକି ବସିଛ ମଉନ ହୋଇ
 ଡାକି ଡାକି ମୋର ତଷ୍ଟି ଶୁଖିଲାଣି
 କିଛି ବି ଉତ୍ତର ଦେଉନ କାହିଁ ।୦।

ଥରେ ଦେଖୁଦେଲେ କଳାବଦନକୁ
 ସବୁ ଦୁଃଖ ଭୁଲିଯାଏ
 ଥରେ ଚାଖୁଦେଲେ ଅବତ୍ତା ଅନୁକୁ
 ପେଟ ମୋର ପୂରିଯାଏ
 ସକଳ ସୃଷ୍ଟିର ଆରମ୍ଭ ତୁମଠୁ ବିଲୟ ବି ହୋଇଥାଇ ।୧।

ମୋ ମନର ବଡ଼ବାଣେ ଦେଖେ ମୁହିଁ
 ତୁମକୁ ହେ ଚକାଆଣ୍ଟ
 ସହସ୍ର କନ୍ଦର୍ପ ରୂପ ସେଇ ରୂପ
 ସହ ସମାନ ହେବ କି
 ବିପଦର ବଂଧୁ ହେ କରୁଣା ସିନ୍ଧୁ କପାକର ଦେଖାଦେଇ ।୨।

ତୁମେ ସୂର୍ଯ୍ୟଠାରୁ ଡେଇଁଯାନ୍,
 ଜହ୍ନୁ ଶୀତଳ
 ପବନଠୁ ବଳବାନ୍, ତୁମେ
 ଜଳଠୁ ଡରଳ ।୦।

ପାଟ ପୀତାମ୍ବରୀ ପିନ୍ଧି
 ଦିଶ କି ସୁନ୍ଦର
 ସରଗର ପାରିଜାତ
 ମୁଠାରେ ତୁମର
 କେଡ଼େ କମନୀୟ ରୂପ ତୁମ
 କେଡ଼େ ପବିତ୍ର ତୁମ ନୀଳାଚଳ ।୧।

ରଥ କହେ ସିଏ ବଡ଼
 ପଥ କହେ ବଡ଼
 ବଡ଼ କିନ୍ତୁ ତୁମେ ପ୍ରଭୁ
 ଦିଶି ତାରିଆଡ଼
 ତୁମ ପାଶେ ଛୋଟ ହୋଇ ରହି
 ଥାଏ ପ୍ରଭୁ ହେ ସଦା କାଳକାଳ ।୨।

ଧୂଆଁ ଧୂଆଁ ମେଘସବୁ ଯେବେ ଘୋଟି ଆସେ
 ଜହ୍ନ ହୋଇ ଦେଖାଦିଅ ମୋ ମନ ଆକାଶେ
 ଚଳମଳ ହୁଏ ପାଦ ରଖପ୍ରଭୁ ଜଗନ୍ନାଥ
 ବଂଚିବାର ରାହା ମିଳେ ତୁମରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶେ ।୦।

ଲୁଚି ଲୁଚି ଦେଖାଦିଅ
 ମୋ ମନ ଗହନେ
 କେତେବେଳେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ତ
 କେବେ ଜାଗରଣେ
 ତୁମେ ମୋର ବଂଧୁ ତୁମେ ମୋର ସଖା
 ବଂଚିଅଛି ମୁହିଁ ତୁମରି ସକାଶେ ।୧।
 ଅନାଥର ନାଥ ତୁମେ
 ଅମୃତର ଧାରା
 ଅଗତିର ଗତି ତୁମେ
 ସ୍ନେହର ପସରା
 ତୁମର ବାମନରୂପ ଦେଖାଅ ହେ
 ପ୍ରଭୁ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ତୁମ ନିଦିଘୋଷେ ।୨।

ଯେତେ ମୋର ଇଚ୍ଛା ସବୁ
 ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ଦେଲି ମୁଁ ଗଡ଼େଇ
 ତାକୁ ସବୁ ଧରିନେଲୁ
 କାଳିଆରେ ତୁ ହାତ ବଢ଼େଇ । ୦ ।
 ମନ ଦରପଣେ ମୋର
 ଦେଖେ ତୋର ଛବି
 କାତରେ ଡାକଇ ସଦା
 କେତେ ଭାବି ଭାବି
 ଦେଖାଦେଇ ଲୁଚିଯାଉ କାହିଁକିରେ
 କାଳିଆ ତୁ ନେ ମୋତେ ବାଟ କଢ଼େଇ । ୧ ।
 ଯିଏ ଯାହା କହୁପଛେ
 କିଛି ଶୁଣିବିନି
 କେତେବେଳେ ଦେବୁ ତୁହି
 କେହି ଜାଣିବେନି
 ତୋ ଦେହରୁ ବାସ୍ନା ଦେଇ ଜୀବନର
 ତଲାପଥ ମୋର ଦେଏ ମହକାଇ । ୨ ।

ଦୀନ ବାଂଧବ ହେ, ଦୀନଜନେ କର ଦୟା
କେ କାହିଁ ବୁଝିବ, କେ କାହିଁ ଜାଣିବ
ଯେତେ ଯାହା ଘଟେ ସବୁ ତ ତୁମରି ମାୟା ।୦।

ଆକାଶ ପରି ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ତୁମେ
ସାଗର ପରି ଅତଳ
ଲହରୀ ପରି ଛଳଛଳ ତୁମେ
ପର୍ବତ ପରି ନିଷ୍ଠଳ
କେଉଁ ଭାବରେ ବାଂଧୁଛ କେଉଁ ମାୟା ଲଗାଇଛ ସାରା ଦୁନିଆ ।୧।

କେଡ଼େ ନିରିମଳ ବେଢ଼ାଟି ତୁମ
ତୁଳସୀ ତୁଳସୀ ବାସେ
କେଡ଼େ ଶୋଭାବନ ଚାହାଣି ତୁମ
ପାରିଜାତ ଫୁଟେ ହସେ
ଧନ୍ୟ ତୁମ ଲୀଳାଖେଳା ବୁଝିକେ ପାରିବ ଭଲ ନୀଳାଚଳିଆ ।୨।

ତୁମ ନାମ ଧରିଧରି ଦିନ ମୋର ଯାଉ ସରି ଆହେ ମହାବାହୁ
କାହିଁକି ଲଗାଅ ଭାବ କୁଳରେ ଲଗାଅ ନାବ ଜୀବ ଥାଉ ଥାଉ । ୦ ।

ସଂସାର ସାଗର ଏଡ଼ିକି ବିଷମ

ଥଳକୁଳ ପାଏନା ତାହାର

ମିଛମାୟା ତେଜ ସବୁ ଏକାଠି ଏଇଠି

ମୋତେ ଏଠୁ ଶୀଘ୍ର ପାରିକର

ଲଗାଇଦିଅ ତୋରି ପାଶେଯାଏ ତୁମରି

ଶ୍ରୀପୟରେ ମନ ଲାଖୁଯାଉ । ୧ ।

ଏକକୁ ଆରେକ ବଳି ସତ୍ତ୍ୱିଏଁ ଦିଶନ୍ତି

କାହାକୁ ବା କରିବି ବିଶ୍ୱାସ

ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଜଉଘରେ ଛଟପଟ ହୁଏ

ଶାନ୍ତିରେ ବି ମାରିନି ନିଃଶ୍ୱାସ

ତୁମରି ପଥ ସୁମରି ଡାକୁଛି ମୁଁ ଗିରିଧାରୀ

ମୋର ଦିନ ସରିଯାଉ । ୨ ।

ତୁମକୁ ଚାହିଁଲେ ଥରେ ଆଖି ଫେରେଇ ହୁଏନି
ତୁମକୁ ଭାବିଲେ ମନ ଆଉ କୁଆଡ଼େ ଯାଏନି ।୦।

କି ସୁନ୍ଦର ଦିଶୁଅଛ ତୁମେ
ବସି ରତ୍ନବେଦୀ ପରେ
ଦିଶ କେଡ଼େ ଶୋଭାବନ ହସି
ତୁମ ନାଲି ଅଧରରେ
ତୁମେ ମୋର ପ୍ରାଣନାଥ ତୁମେ ଥାଉଥାଉ ମୋତେ ଅନାଥ କରନି ।୧।

ଚକାଚକା ଦୁଇ ଆଖି ତୁମ
କଳା କମଳ ସତେକି
ଇନ୍ଦ୍ରବନେ ପାରିଜାତ ଲାଗେ
ସତେ ମହକି ଉଠେକି
ଏ ଭବରୁ ମୋତେ ପାରିକର ଆହେ ଚକ୍ରଧର ଦୂରେଇ ଦିଅନି ।୨।

ଦୁଃଖ ନାଶନ ହରି ଏ ଭବରୁ କର ପାରି ସବୁଦିନକୁ
ଏତେ ବାଟୁ ଆସେ ଧାଇଁ ଦୁଃଖ ଜଣାଇବା ପାଇଁ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରକୁ ।୦।

ଜୀବନ ବିତାଇ ଦେଲି

ତୁମ ଗୀତ ଗାଇଗାଇ

କେତେ ଯେ ଡାକିବି ପ୍ରଭୁ

ମୋ ଡାକ ଶୁଣ ତ ନାହିଁ

ହେଲିଣି ମୁଁ ଏତେସରି ତୁମକୁ ତ ଅନୁସରି ଡାକିବି ଆଉ କାହାକୁ ।୧।

କରୁଛି ମୁଁ ନିବେଦନ

ଦାରୁଛନ୍ତି ସନାତନ

ସରିଯାଉ ଏ ଜୀବନ

ପାଇ ତୁମ ଦରଶନ

କୃପାକର ପ୍ରଭୁ କୃପାସାଗର, କ୍ଷମା କରିଦିଅ ମୋର ଦୋଷାଦୋଷକୁ ।୨।

କ୍ଷମା ସାଗର ହେ ସବୁଦୋଷ କ୍ଷମାକର
ଯାହା ବି କରିଛି ଦୋଷ, ସେସବୁ ଅଜାଣତେ ମୋର ।୦।

ତୁମେ ମୋର ତୀର୍ଥ ତୁମେ ମୋ ବୈକୁଣ୍ଠ
ତୁମେ ମୋର ଭାଗ୍ୟ ତୁମେ ପୁଣ୍ୟପୀଠ
ତୁମେ ମୋ ଆନନ୍ଦ ପ୍ରଭୁ ନିତ୍ୟାନନ୍ଦ
ତୁମ ବିନା ମୁହିଁ ଗଣର ପ୍ରମାଦ
ଆସ ଆସ ଅବତରୀ ଧନ୍ୟକର ଜୀବନ ମୋହର ।୧।

ଏ ଦେହ ତୁମର ଏ ମନ ତୁମର
ଆହେ ପ୍ରାଣନାଥ କରୁଣା ଭଣ୍ଡାର
ତୁମେ ଏକା ସତ୍ୟ ଏଇ ଦୁନିଆରେ
ଅସତ୍ୟ ଅଧର୍ମ ଦୂର କର ବାରେ
ଚିନ୍ତାରେ ମୋ ଆସ ଚେତନାରେ ଆସ ପ୍ରଭୁ ଗିରିଧର ।୨।

ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମ ସାଇଁ ତୁମେ ପରମାନନ୍ଦ ଗୋସାଇଁ
ଆସ ଏଠି ଅବତରୀ ପାପୀ ଉଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ।୦।

କାତରେ ତାଙ୍କେ ଭକତ

ତା' ତାଙ୍କକୁ କର ସତ

ମିଛମାୟାରେ ଘାଣ୍ଟୁଛ

କାହିଁ ପରା ଏ ଜଗତ

ପାପପୁଣ୍ୟ ଆଧାରରେ କଲୁଅଛ ଏ ଜୀବନ, ହେ ଜଗତ ସାଇଁ ।୧।

ସକଳ ଦୁଃଖ ଯାତନା

ଯେତେ ସବୁ ସମ୍ଭାବନା

ସବୁକୁ ଆଦରି ନେଲି

ତୁମ ସୃଷ୍ଟି ସଂରଚନା

ନିର୍ବିକାର ନିରଞ୍ଜନ ମୋ ପ୍ରଣାମ ଘେନ, ଅଭିମାନ କରନାହିଁ ।୨।

ସବୁ ତୀର୍ଥ ମୋର ସେହି ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ
ଏଠି ସେଠି ବୁଲୁଛି ମୁଁ କାହିଁ ଅକାରଣେ ।୦।

ଭାଗ୍ୟ ସାଜିଛି ଭଗାରି

ବସିଛି ମୁଁ ମନମାରି

ଭଜୁଛି ତୁମରି ନାମ

ଦେଖାଦିଅ ଦଇତାରି

ତୁମେ ହୁଅ ମୋର ସାହା ଆହେ ଚଉବାହା, ଜୀବନେ ମରଣେ ।୧।

ରକତ ହେଲାଣି ପାଣି

ଡାକି ଡାକି ମୁଁ ମଲିଣି

ଭକତରେ ଗଣିଲନି

କାହିଁକି ହେ ଚକ୍ରପାଣି

ରଖ ବା ନ ରଖ, ବିତୁ ଏ ଜୀବନ ମୋର ତୁମରି ଶରଣେ ।୨।

ନୀଳବ୍ରହ୍ମ ସନାତନ ପରଂବ୍ରହ୍ମ ହରି
ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମ ନିରଞ୍ଜନ ଗୋଲୋକବିହାରୀ ।୦।

ତୁମେ ମୋର ସିଦ୍ଧି

ତୁମେ ତ ସାଧନା

ତୁମେ ମୋର ମନ

ତୁମେ ତ ଭାବନା

ଏତିକି ମିନତି କରେ ତୁମ ପାଶେ, ଇନ୍ଦ୍ରିୟାତୀତ ହୋଇ

ମୋର ଦିନ ଯାଉ ସରି ।୧।

ବିଷୟ ଭୋଳରେ

ହୁଏ ଛଟପଟ

ବୁଝେନାହିଁ କାହା

ଛନ୍ଦ କି କପଟ

କାହିଁ ପ୍ରଭୁ ଭାବଗ୍ରାହୀ ବସିଛ ମଉନ ହୋଇ ସବୁ ଜାଣିକି

ନ ଜାଣିଲା ପରି ।୨।

ପାଦତଳେ ପ୍ରଭୁ ଜାଗା ଟିକେ ଦିଅ
 ଦୋଷ ମୋର ଧର ନାହିଁ
 ଜାଣିଶୁଣି କିଛି ଦୋଷ ମୁଁ କରିନି
 ଦୋଷୀ ହେବି କାହା ପାଇଁ ।୦।

କରିଛି ଯେତେ ମୁଁ ପୂଜା ଆରାଧନା
 ଯେତେ ସବୁ ବ୍ରତ ଯେତେ ଉପାସନା
 ସେ ସବୁକି ନିରର୍ଥକ କୁହ ପ୍ରଭୁ କାହିଁ
 ବସିଛ ନିରବ ହୋଇ ।୧।

ଯେତେ ମାୟା ମୋହ କାମ କ୍ରୋଧ ଲୋଭ
 ଗର୍ବ ଅହଂକାର ପାପ ଆଦି ସର୍ବ
 କରେ ମୋତେ କବଳିତ ହୁଏ ମୁଁ ନିନ୍ଦିତ,
 କେବଳ ତୁମ୍ଭରି ପାଇଁ ।୨।

ଅନ୍ତରତମ ହେ ! ଅନ୍ତରକୁ ବୁଝ ନାହିଁ
 ଅପରାଧୀ ବୋଲି ଭାବୁଛ କି ମୋତେ
 ଅପରାଧ କରି ନାହିଁ । ୦ ।

ତମେ ତ ଦେଇଛ ବିଦ୍ୟା ବୁଦ୍ଧି ବଳ
 କଳା କଉଶଳ ଆଦି
 ତମେ ବତାଇଛ ବଂଚିବାର ବାଟ
 ସବୁ ସାଧନାର ସିଦ୍ଧି
 ଜନମ ଜନମ ତାହିଁ ମୁଁ ରହିଛି
 ତୁମକୁ ପାଇବା ପାଇଁ । ୧ ।

ଯେତେ ଦୁଃଖ ପୁଣି ଯେତେ ଅବସାଦ
 ସବୁ ତ ଦେଇଛ ମୋତେ
 ସୁଖର ସାଗର ଶୁଖାଇଛ କାହିଁ
 ଭାବୁଛି ମୁଁ ଅବିରତେ
 କାହିଁକି କରୁଛ ପାତର ଅନ୍ତର ସତ କୁହ ଭାବଗ୍ରାହୀ । ୨ ।

ତୁମକୁ ଭରସା କରି ଗଢ଼ିଅଛି ମୋର ସୁଖର ସଂସାର
ତୁମରି ଆଶ୍ରାରେ ତିଆରିଛି ମନେ ଏକ ସୁନ୍ଦର ମନ୍ଦିର ।୦।

ସେ ମନ୍ଦିରେ ପୂଜୁଛି ତୁମକୁ
ଭାବର ଅର୍ଘ୍ୟଥାଳି ଧରି
ଧୂପଦୀପ ଚନ୍ଦନରେ ନାହିଁ ଲୋଡ଼ା
ମୁଁ ଭକ୍ତିର ପୂଜାରୀ
ତୁମରି କରୁଣା କରନାହିଁ ଉଣା ଅନୁରୋଧ ରକ୍ଷା କର ।୧।

ବିପଦରେ ଡାକୁଛି ତୁମକୁ
ସଂପଦେ ଭୁଲି ମୁଁ ଯାଉଛି
ସେଥିପାଇଁ କର ଅଭିମାନ
ଏ କଥା ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣିଛି
ଯଦିବା କରିଛି ଦୋଷ ଆହେ ଅପ୍ରକାଶ, ମୋତେ କ୍ଷମାକର ।୨।

କାହିଁକି ଦେଉଛ ଦୁଃଖ ଆହେ ପଦ୍ମମୁଖ

ସୁଖ କ'ଣ ମୋର କପାଳରେ ନାହିଁ

କାହିଁ ତୁମେ ହେଉଛ ବିମୁଖ ।୦।

ତୁମେ ତ ଜାଣିଛ ପ୍ରଭୁ

ମୋ ମନର ଯେତେ କଥା

ମୁଁ କିନ୍ତୁ ଜାଣିପାରୁନି

ତୁମ ମନ ନିରବତା

ଦୁଃଖନାଶନ ହରି ଆହେ ଗିରିଧାରୀ କାହାକୁ କହିବି ରଖରଖ ।୧।

ମହାପାପୀ ଅଜ୍ଞାନିକ

ଜପି ଜପି ଚରିଗଲା

ଶ୍ରୀବତ୍ସ ବ୍ରାହ୍ମଣ କୋପେ

ଗୋଇଠାଟେ ମାରିଥିଲା

ସେ ସବୁ ତ ସହିଲ ପ୍ରଭୁ, କୁହ ମୋତେ କେବେ ମୋର ଚଳିବ ସଂକଟ ।୨।

ମୋ ମନର ନିରବତା ମୋ ଜୀବନ ଆକୁଳତା
କାହାକୁ କହିବି ପ୍ରଭୁ କିଏ ଶୁଣିବ ମୋ କଥା ।୦।

ଭାବକୁ ଆପଣାଇ ନିଅ
ଅଭାବକୁ କର ଦୂର
ବିଚିତ୍ର ଲୀଳା ତୁମ ପ୍ରଭୁ
ବୁଝେନାହିଁ ମୋ ଅନ୍ତର
ଜାଣେନା ମୁଁ ମୋ ସୁଖରେ କିଏ ସୁଖୀ ହେବ
କିଏ ବା ଶୁଣିବ ମୋ ଅନ୍ତର ବ୍ୟଥା ।୧।

ଚାହୁଁ ଚାହୁଁ ସରିଯାଉଛି
ଜୀବନ ମୋହର ପ୍ରଭୁ
କେବେ ବି ଦେଜନ ଯାହା ମୁଁ
ଚାହିଁଛି ଜୀବନେ ସବୁ
ଜାଣେନା ମୁଁ କେବେ ତୁମ ଦୟା ହେବ
ମୋ ଗୁହାରି ଶୁଣିବ ଆହେ ଦାରୁ ଦେବତା ।୨।

ବିପଦର ବ୍ୟଥା ତୁମେ ସଙ୍କଟର ସଖା
ଏତିକି ମାରୁଣୀ ମୋର
ବଞ୍ଚିଥିବା ଯାଏ ତୁମେ ଦେଉଥିବ ଦେଖା । ୦ ।

ଅତୀତ ମୋ ଝୁରି ମରେ
ବେଳେବେଳେ ଅଶାନ୍ତିରେ
ତୁମକୁ କହିଛି ସବୁ
ବସାଇକି ଅନ୍ତରରେ
ଦେଖାଇଛ ପଥ ଜଗତର ନାଥ
ମନେ ଦେଇ ନାହିଁ ଶଙ୍କା ।।୧।।

ଅଜଘା ନାମଟି ତୁମ
 ଜପୁଛି ମୁଁ ଦିନରାତି
 ତୁମ ବିନା କାହାକୁ ମୁଁ
 କରିବି ବା ମୋର ସାଥୀ
 ମନରୁ ମୋ ନେଇଯାଅ ପ୍ରଭୁ
 ଅଛି ଯେତେ ଗବ ଅହମିକା । ୨ ।

ମୋ ମନର ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ

ତୁମ ନନ୍ଦିଘୋଷ ଗଡ଼ୁ

ହାଉଯାଉ ଭକତ ମେଳରେ

ମୋ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ଟିକେ ପଡ଼ୁ । ୦ ।

କେଡ଼େ ପବିତ୍ର ତୁମ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର

କେଡ଼େ ବିଚିତ୍ର ତୁମ ଲୀଳା

କେଡ଼େ ମଧୁର ତୁମ ଅବତାର

କେଡ଼େ ସୁନ୍ଦର ଚକାଡ଼ୋଳା

ଅପେକ୍ଷା କରିଛି କହିବ କେବେ ପ୍ରଭୁ

ଚାଲିବାର ପଥ ନିଜ ଆଡ଼ୁ । ୧ ।

ବାଇଶି ପାହାଚେ ବସିଛି ମୁହିଁ

ଦେଖୁଛି ନୀଳଚକ୍ରବାନୀ

ଯାହାବି ମାଗିବି ନିଶ୍ଚୟ ଦେବ

କେବେବି କରିବନି ମନା

ଛାଡ଼ିବି ଜୀବନ ବଡ଼ଦାଣ୍ଡେ ତୁମ

ରଥ ଦଉଡ଼ିକୁ ଭିଡ଼ୁଭିଡ଼ୁ । ୨ ।

ଏଡ଼ିକି ଦରଦୀ ଠାକୁର ତୁମେ ଯେ
 ପ୍ରେମମୟ ଆପଣାର
 କୋଟିଏ ଜନମ ସାରି ମୁଁ ଆସିଛି
 ତନୁ ନେଇ ମାନବର । ୦ ।

ଏ ମହାମଣ୍ଡଳେ ନାହିଁ କେହି ଜଣେ
 ତୁମପରି ଦୟାଶୀଳ
 ଅଜ୍ଞାନ ଅଧାରେ ହୁଏ ଛଟପଟ
 ପାଏନାହିଁ ଅଳକୂଳ
 କରୁଛି ଗୁହାରି ହେ ମାୟା ବିହାରୀ ମାୟାରୁ ଉଦ୍ଧାର କର । ୧ ।

ଜୀବର ଅନ୍ତରେ ଜୀବନ ଦେଖୁଛି
 କେବେ ଛାଡ଼ିଯିବ ପ୍ରାଣ
 ପିଣ୍ଡରେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ମଥା ପିରୁଥିବ
 କରି ଆତ୍ମା ପରିତ୍ରାଣ
 ସବୁ ତ ଏଠାରେ ଅଦେଶୀ ଅବୁଝା ତୁମେ ସବୁ ସୁଦୃଢ଼ । ୨ ।

ଶରଣ ରକ୍ଷଣ ମହାବାହୁ ନୀଳାଚଳ ଈଶ୍ବର
ବୁଝିକେ ପାରିବ ଲୀଳା ଖେଳା ତୁମ
ମଥା ମୋର ରହିଥାଉ ତୁମ ଶ୍ରୀପଦର । ୦ ।

କିବା ଉପହାର ଦେବି ମୁଁ ତୁମକୁ
କିଛି ନାହିଁ ପାଶେ ମୋର
କିବା ନଜବେଦ୍ୟ ଅରପିବି ମୁଁ ଯେ
ତୋଷ ହେବ ଚକ୍ରଧର
ମାୟାରେ ବାନ୍ଧିଛ ସାରା ଜଗତକୁ ସବୁକିଛି ଅଗୋଚର । ୧ ।

କୃପାକର ମୋତେ ଆହେ ଦୟାମୟ
ଭବରୁ କର ହେ ପାର
ଚିତ୍ତ ବିନୋଦିଆ ଠାକୁର ତୁମେ ହେ
ଚିତ୍ତରେ ଅଭୟ ଭର
କରନାହିଁ ହେଲା ଆହେ ନନ୍ଦବଳା ଏତିକି ଗୁହାରି ମୋର । ୨ ।

କେମିତି କରିବି ଜୟଗାନ ତୁମ ଚକାନୟନ
କି ଦେଇ ପୂଜିବି ତୁମକୁ ହେ ପ୍ରଭୁ ମାନଭଞ୍ଜନ ।୦।

ବିଶାଳ ହୃଦୟ ତୁମ
ସାଗର ପରିକା
ଭବଜଳେ ଭାସୁଅଛି
ମୁହିଁ ଏକାଏକା
ଆସ ମୋର ସାଥୀ ହୁଅ ପତିତପାବନ ।୧।

ଆକାଶର ନୀଳ ତୁମେ
ସାଗରର ଡେଉ
ତୁମରି ଆଶ୍ରାରେ ମୋର
ଜୀବନଟା ଯାଉ
ବଂଧୁ ବୋଲି ଭାବି କରେ ମୁଁ ଯେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ।୨।

ନିରାଶାର ଅଧକାର ଯେବେ ଘୋଟି ଆସେ
ପ୍ରଭୁ ତୁମେ ଦେଖାଦିଅ ଆଶାର ଆକାଶେ ।୦।

ତୁମେ ତ ଜାଳିନ ମଥାରେ ମୋହର
ତୁମ ଆଶାର୍ଚ୍ଚାଦ ବାରି
ତୁମେ ତ ଦେଇନ ଅଧମକୁ କେବେ
କାହିଁ କିଛି ମନଭରି
ଅଗତିର ଗତି ଦିଅହେ ମୁକତି ଜଞ୍ଜାଳରୁ ଅବଶେଷେ ।୧।

ତୁମ ବିନା ଆଉ କିଏ ଅବା ଅଛି
ବୁଝିବ ମୋର ଅନ୍ତର
କେତେ ଡାକିଡାକି ଗୁହାରି କରୁଛି
କାହିଁ କରିଦିଅ ଦୂର
ଥରେ ଚାହିଁଦେଖ କେମିତି ହେ ପ୍ରଭୁ ଦୁଃଖରାହୁ ମୋତେ ଗ୍ରାସେ ।୨।

ବଂଧନ ଯେବେ ଲଗାଇଲ ପ୍ରଭୁ
 ବାଞ୍ଛିତ ବସ୍ତ୍ର ଦେଇ
 ସେବା କରୁଥିବି ଜୀବନଯାକ
 ସେବକଟିଏ ହୋଇ ।୦।

କେଡ଼େ ଭାଗ୍ୟବାନ ମଣିବି ନିଜକୁ
 ତୁମ ଶ୍ରୀଚରଣେ ଥାଇ
 ହସି ହସି ଯିବି ସ୍ୱର୍ଗଦ୍ୱାରକୁ ମୁଁ
 ବଇକୁଣ୍ଠ ସୁଖ ପାଇ
 ତୁମ ଯଶବାନା ଉଡ଼ାଇବି, ଗୁଣ ତୁମ ଗାଇଗାଇ ।୧।

ଧନ୍ୟ ଏ ଜୀବନ ହେବ ମୋର ପ୍ରଭୁ
 ତୁମ ନାମ ଧରି ଗଲେ
 ବୁଝିପାରେ ନାହିଁ ଯାହା ତୁମେ କର
 ମୋ ଦୃଷ୍ଟିର ଅନ୍ତରାଳେ
 ତୁମେ ଥିଲେ ମୋର ସବୁକିଛି ଅଛି, ମୁକ୍ତି ମୋର ଲୋଡ଼ା ନାହିଁ ।୨।

କାହାକୁ କେଉଁ ରୂପେ ଦିଅ ଦରଶନ
 ଭାବିଲେ ହେଉଛି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟବଳିତ
 ଦେହରେ ମୋ ଆସେ ଶିହରଣ ।୦।
 ବ୍ରହ୍ମର ନାହିଁ ଆକାର
 ନାହିଁ ତ ପରିଧି
 ଅସୀମ ଅନନ୍ତ ସେହି
 ସତେ ମହୋଦଧି
 ନୀଳବ୍ରହ୍ମ ଜଗନ୍ନାଥ
 ନାମରେ ପୂଜିତ
 ସର୍ବ ବିଦ୍ୟମାନ ତୁମେ
 ସତ୍ୟ ଓ ଶାଶ୍ବତ
 ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ରହ୍ମ ପ୍ରଭୁ ଅଭିନ୍ନ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଆହେ ନିତ୍ୟ ନିରଞ୍ଜନ ।୧।
 ଅଶ୍ରୁଠାରୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ତୁମେ
 ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡରୁ ବଡ଼
 ତୁମେ ତ ଜୀବନ ପ୍ରଭୁ
 ତୁମେ ପୁଣି ଜଡ଼
 ସାଗରରୁ ସ୍ପର୍ଶଦ୍ବାର
 ତୁମେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ
 ବିନ୍ଦୁଠାରୁ ସିନ୍ଧୁଯାଏ
 ତୁମେ ବିରାଜିତ
 ଶୂନ୍ୟର ସ୍ବରୂପ ଆହେ ଶୂନ୍ୟବ୍ରହ୍ମ ତୁମେ ସତ୍ୟ ସନାତନ ।୨।

ମନ ମୋହର ଯାଏ ଲାଖୁ ଆହେ ଚକାଆଣ୍ଟ ବଡ଼ ଦେଉଳେ
ଆସିଛି ଟାଣି ହୋଇ ତୁମ ଦରଶନ ପାଇଁ ମୁଁ ନୀଳାଚଳେ ।୦।

ଆଗରେ ଦିଶୁଛି ପଥ

କହିଁ ଯେ କେତେ ଦୂର

ତୁମକୁ ସାଥେ ନନେଇ

କେମିତି ହେବି ପାର

ଅରୂପରେ ରୂପ ଆହେ ବିଶ୍ୱରୂପ କର ହେ ଉଦ୍ଧାର ଡାକୁଛି ମୁଁ ସବୁବେଳେ ।୧।

ଚାରିଆଡ଼େ ଅଂଧକାର

ଘୋଟିକି ରହିଅଛି

କେବେ ବା ମିଳିବ ମୁକ୍ତି

ଏ ମନ ଚାହିଁଅଛି

ବିଶ୍ୱବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ଅଧୀଶ୍ୱର ତୁମେ ମଥା ନଇଁଯାଏ ଶ୍ରୀଚରଣେ ବଳେବଳେ ।୨।

ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଅଛି ଜୀବନ ମୋହର ତୁମ ପାଦତଳେ ପ୍ରଭୁ
ରଖିଲେ ରଖିବ ମାରିଲେ ମାରିବ ତୁମକୁ ଅପିଛି ସବୁ । ୦ ।

ତୁମରି ଆଜ୍ଞାରେ କୋଟି ଜନମର
ଦୁଃଖ ମୋର ଚାଲିଯିବ
କାଳ ତ ଅନାଇ ଦେଖୁଛି କେମିତି
ମୋତେ ଦୁର୍ବଳ କରିବ
ଦେଖୁନି ଆଲୋକ ଆହେ ପଦ୍ମମୁଖ ଜୀବ ଚାଲିଯାଉ
ତୁମ କଥା ଭାବୁ ଭାବୁ । ୧ ।

ପିଣ୍ଡରେ ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ ହୋଇ
ଛିଡ଼ି ପଡୁଛି କି ସତେ
ହରାଉଛି ମୁହିଁ ମନୋବଳ ପ୍ରଭୁ
ରଖୁଥିଲି ପାଶେ ଯେତେ
କରୁଛି ଗୁହାରି ଆହେ ଗିରିଧାରୀ ତୁମ ନାମ ଜପି
ଜୀବନ ଦୀପ ମୋ ଲିଭୁ । ୨ ।

କେତେ ଯେ ବୁଲିଲି ଜୀବନସାରା ମୁଁ ତୁମକୁ ଭେଟିବା ପାଇଁ
ଏଡ଼ିକି ନିର୍ଦ୍ଦୟ ତୁମେ ପ୍ରଭୁ ମୋର ଦେଖା ଟିକେ ଦେଲ ନାହିଁ । ୦ ।

ଦିନ ରାତି ହୁଏ ତୁମରି ହାତରେ

ମେଘରୁ ଝରଇ ଜଳ

କେତେବେଳେ ହୁଅ ମୃଦୁ ସମୀରଣ

କେତେବେଳେ ମହାକାଳ

କାହାଠୁ ହରୁଛ କାଳିମା କଲୁଷ କାହାକୁ ଦେଉଛ ତୁମରି ଆଶିଷ

ହାତ ତୁମ ଖୋଲି ଦେଇ । ୧ ।

କାହାକୁ ଦେଉଛ ସ୍ୱପ୍ନ ସଂଭାବନା

କାହାକୁ ଦେଉଛ ମୁକ୍ତି

କିଏ କରେ ତୁମ ପୂଜା ଆରାଧନା

କିଏ ବା କରଇ ଭକ୍ତି

ତୁମେ ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମୀ ଅନ୍ତର କଥା ତ ସଭିଜ୍ଞ ଜାଣୁଛ ମୋ କଥା ବେଳକୁ

ନିରବ ରହୁଛ କାହିଁ । ୨ ।

ଛନ୍ଦାଚରଣ ! ତମ ପାଖେ ଗଲି ଶରଣ
 ଯେତେଦିନ ଥିବି ଏଠି   ତୁମ ନାମ ଗାଉଥିବି
 ଲଗାଇ ମୋ ମନ ପରାଣ । ୦ ।

ଏତେ ବଡ଼ ଦୁନିଆରେ
    ଲଗାଇଛ ଭେଳିକି
 କିଏ ଏଠି ହସୁଥାଏ
    କିଏ ମରେ କାନ୍ଦିକି
 ହସ କାନ୍ଦ ଲୁହଭରା ଦୁନିଆରେ କାହିଁ ହୃଦୟତ ହୁଏ ଅକାରଣ । ୧ ।

ତୁମେ ତ ଗଢ଼ିଛ ଏଠି
    ଦେବତା ଓ ଦାନବ
 କିଏ ଏଠି ଧନୀ ପୁଣି
    କିଏ ହୁଏ ଗରିବ
 ଧନ ମାନ ଯଶ ଗଉରବ ସବୁତ ଦେଇଛ ହେଲେ କାହିଁ କର ହଇରାଣ । ୨ ।

କେଉଁ ରୂପେ ପ୍ରଭୁ ଦେବ ଦରଶନ
 କହିଦିଅ ମୋତେ ଥରେ
 କେଉଁ ନାମ ଧରି ଡାକିବି ତୁମକୁ
 କରୁଣା କର ମୋ ଠାରେ ।୦।

ଯୁଆଡ଼େ ମୁଁ ଯାଏ ଯୁଆଡ଼କୁ ଚାହେଁ
 ସବୁଠି ତୁମର ଯଶଗାନ
 ପାରେ ନାହିଁ ଜାଣି ତୁମରି ଭିଆଣ
 କରିବାକୁ ନିଜ ସମର୍ପଣ
 ତୁମେ ହୁଅ ବଂଧୁ ଆହେ ଜଗବଂଧୁ, ନିବେଦୁଛି ତୁମ ପାଦତଳେ ।୧।

ବିଷ୍ଣୁରୂପେ ଦେଖାଦେଲ ସତ୍ୟଯୁଗେ
 ତ୍ରେତାରେ ହୋଇଲ ତୁମେ ରାମ
 ଦ୍ଵାପରରେ କୃଷ୍ଣ ହୋଇଥିଲ ପ୍ରଭୁ
 କଳିଯୁଗେ ଜଗନ୍ନାଥ ନାମ
 ଦରଶନ ଥରେ ଦିଅ ମୋତେ ପ୍ରଭୁ, ଏତିକି ସୁଦୟା କର ବାରେ ।୨।

ଥରେ ହେଲେ ମୋତେ ତାହିଁ ଦେଖ ପ୍ରଭୁ
 କେମିତି କାଟୁଛି ଦିନ
 ସିଏ ନୁହେଁ ମୋର ଗର୍ବ ଅହଂକାର
 ସିଏ ଖାଲି ଅଭିମାନ ।୦।

କିଏ ବା ନ ଜାଣେ ତୁମ୍ଭର ମହିମା
 କିଏ ବା ନକରେ ପୂଜା ଆରାଧନା
 କାହାକୁ ଦେଇଛ ଅନ୍ତରେ ଭକତି
 କା' ଦେହରେ ଭରି ଦେଇଛ ଶକତି
 ସକଳ ସୃଷ୍ଟିର ସ୍ରଷ୍ଟା ତୁମେ ହେ, କର ମୋ ଜୀବନ ଧନ୍ୟ ।୧।

ଲେଖାଇଛି ହାତେ ଭକତିର ଗୀତି
 ଭୁଲିନାହିଁ ତୁମ ସ୍ନେହଶ୍ରବ୍ଧ ପ୍ରୀତି
 ତୁମ୍ଭର କରୁଣା କରନାହିଁ ଉଣା
 କେତେ ମୋର ଆଶା କେତେ କଳପନା
 ଭରସା କରିଛି ତୁମକୁ ପ୍ରଭୁ, ଦେଇ ମୋର ମନ ପ୍ରାଣ ।୨।

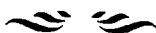

ଯେତେ ଯାହାକରେ ସବୁ ତୁମ ପାଇଁ
କରୁଣା ସାଗର ପ୍ରଭୁ ଭାବଗ୍ରାହୀ
ବିଜେକର ମୋର ହୃଦୟ ମନ୍ଦିରେ
ବେଳ ଗଢ଼ିଯାଏ ଖାଲି ଚାହିଁଚାହିଁ । ୦ ।

ଜୀବନକୁ ମୁଁ ଯେ କରିଛି ସଳିତା
ଦୀପଜାଳି ହୃଦୟରେ
ଜଳିଜଳି ତାହା ଶେଷ ହେବ କେବେ
କହିଦିଅ ମୋତେ ବାରେ
ଭକତି ଡୋରିରେ ବାନ୍ଧୁ ରଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ମୋ ଜଗତ ସାଇଁ । ୧ ।

କେହିନାହିଁ ନିଜ କା' ଆଗେ କହିବି
ଅଛି ଯେତେ ମନକଥା
କେତେ ବା ଡାକିବି ତୁମକୁ ପ୍ରଭୁ ହେ
ଜୀବନେ ଦେଇଛ ବ୍ୟଥା
ଦୁଃଖ ଦରିଆରୁ ପାରିକର ମୋତେ ନାବଟିଏ ହୋଇଯାଇ । ୨ ।

କବିତା ଏକ କଳା । କବିର ସୃଜନକଳାର ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି କବିତାରେ ପରିଣତ ହୁଏ । କବି ତତ୍କୃର ଗୋବିନ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ର ଦାଶ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସାଧନା ଓ ସାହିତ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଜଣେ ପରିଚିତ ପ୍ରତିଭା । ବୃତ୍ତିରେ ସେ ଜଣେ ଅଧ୍ୟାପକ । ବିଭିନ୍ନ ସରକାରୀ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଦୀର୍ଘ ୩୫ ବର୍ଷ ଅଧ୍ୟାପନା କଲାପରେ ପୁରୀ ସାମନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ସ୍ୱୟଂଶାସିତ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ପଦରୁ ୨୦୧୩ ମସିହାରେ ଅବସର ନେଇଛନ୍ତି । ‘ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ ଭଜନ ଶତକ’ ହେଉଛି ତାଙ୍କର ସନ୍ଦ୍ୟତମ ସାହିତ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି । ଭାବର ଠାକୁର ପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଚରଣକମଳରେ ନିବେଦିତ ଶହେଟି ଭଜନକୁ ନେଇ ପୁସ୍ତକଟି ରଚିତ । ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଭଜନ ଗାୟନ ଉପଯୋଗୀ । ଏହା ପାଠକ ଓ ଗାୟକ ଭିତରେ ଈଶ୍ବରଙ୍କ ଭକ୍ତି ଭାବମୟ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟିକରି ତାକୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଆନନ୍ଦରେ ଅଭିଭୂତ କରିବା ସହିତ ମୋକ୍ଷମୁକ୍ତି ଦେବ, ଏହା ନିଃସନ୍ଦେହ । ପୁସ୍ତକଟି ପାଠକୀୟ ସ୍ୱୀକୃତି ଲାଭ କରିବ ବୋଲି ଆଶା ଓ ବିଶ୍ୱାସ ।

A compilation of poetry by
Dr. Gobinda Chandra Dash
Athena Books
Bhubaneswar-2
rkdas.athena@gmail.com
₹ : 130 /-